

Europeiska unionens officiella tidning

L 206

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiofjärde årgången

11 augusti 2011

Innehållsförteckning

II Icke-lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 803/2011 av den 4 augusti 2011 om upphävande av utjämningsstull på import av vissa bredspektrumantibiotika med ursprung i Indien och om avslutande av förfarandet avseende sådan import till följd av en översyn i enlighet med artikel 18.2 i förordning (EG) nr 597/2009 1
- ★ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 804/2011 av den 10 augusti 2011 om genomförande av förordning (EU) nr 204/2011 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen 19
- ★ Kommissionens förordning (EU) nr 805/2011 av den 10 augusti 2011 om detaljerade bestämmelser för flygledarcertifikat samt vissa andra certifikat och intyg enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008 ⁽¹⁾ 21
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 806/2011 av den 10 augusti 2011 om godkännande av det verksamma ämnet flukvinkonazol i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, och om ändring av bilagan till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 och kommissionens beslut 2008/934/EG ⁽¹⁾ 39
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 807/2011 av den 10 augusti 2011 om godkännande av det verksamma ämnet triazoxid i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, och om ändring av bilagan till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 ⁽¹⁾ 44

Pris: 4 EUR

(forts. på nästa sida)

(¹) Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 808/2011 av den 10 augusti 2011 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	48
--	----

BESLUT

★ Rådets beslut 2011/499/Gusp av den 1 augusti 2011 om ändring och förlängning av beslut 2010/450/Gusp om utnämning av Europeiska unionens särskilda representant för Sudan	50
★ Rådets genomförandebeslut 2011/500/Gusp av den 10 augusti 2011 om genomförande av beslut 2011/137/Gusp om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen	53

II

(Icke-lagstifningsakter)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 803/2011

av den 4 augusti 2011

om upphävande av utjämningstull på import av vissa bredspektrumantibiotika med ursprung i Indien och om avslutande av förfarandet avseende sådan import till följd av en översyn i enlighet med artikel 18.2 i förordning (EG) nr 597/2009

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 597/2009 av den 11 juni 2009 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾ (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 18,

med beaktande av det förslag som Europeiska kommissionen (*kommissionen*) lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Gällande åtgärder

- (1) Efter en kombinerad översyn vid giltighetstidens utgång och interimsoversyn i maj 2005 (nedan kallad *den kombinerade översynen*) införde rådet genom förordning (EG) nr 713/2005 ⁽²⁾ en slutgiltig utjämningstull på import av vissa bredspektrumantibiotika, nämligen trihydratamoxicillin, trihydratampicillin och cefalexin, som inte föreligger i avdelade doser eller i former eller förpackningar för försäljning i detaljhandeln (nedan kallade *den berörda produkten*), som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 2941 10 00 och ex 2941 90 00, med ursprung i Indien. Åtgärderna infördes i form av en värdetull på 17,3–32 %. De ursprungliga åtgärderna hade införts genom rådets förordning (EG) nr 2164/98 ⁽³⁾.
- (2) Efter en partiell interimsoversyn ändrade rådet genom förordning (EG) nr 1176/2008 ⁽⁴⁾ den utjämningstullsats som gäller för en indisk exportör.

1.2 Begäran om översyn vid giltighetstidens utgång

- (3) Efter offentliggörandet av ett tillkännagivande om att giltighetstiden för de gällande slutgiltiga åtgärderna snart kommer att löpa ut ⁽⁵⁾, mottog kommissionen en begäran från två unionstillverkare, DMS och Sandoz, om inledande av en översyn vid giltighetstidens utgång av förordning (EG) nr 713/2005 enligt artikel 18.2 i grundförordningen. DSM och Sandoz (nedan kallade *de sökande*) svarar för en betydande del, i detta fall över 50 %, av unionens tillverkning av vissa bredspektrumantibiotika.

- (4) Begäran motiverades med att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle leda till fortsatt eller återkommande subventionering och skada för unionsindustrin.

- (5) Innan kommissionen inledde översynen vid giltighetstidens utgång, och i enlighet med artiklarna 10.9 och 22.1 i grundförordningen, underrättade den Indiens myndigheter om att den hade mottagit en väl underbyggd begäran om översyn. Indiens myndigheter uppmanades att inleda samråd i syfte att klargöra situationen avseende påståendena i begäran och för att uppnå en ömsesidigt tillfredsställande lösning. Eftersom Indiens myndigheter svarade mycket sent på inbjudan har inget sådant samråd ägt rum.

1.3 Inledande av en översyn vid giltighetstidens utgång

- (6) Efter samråd med rådgivande kommittén fastställde kommissionen att det förelåg tillräcklig bevisning för att inleda en översyn vid giltighetstidens utgång och offentliggjorde den 12 maj 2010 i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽⁶⁾ ett tillkännagivande om inledande av en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 18 i grundförordningen (nedan kallat *tillkännagivandet om inledande*).

⁽¹⁾ EUT L 188, 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ EUT L 121, 13.5.2005, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 273, 9.10.1998, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 319, 29.11.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT C 21, 28.1.2010, s. 40.

⁽⁶⁾ EUT C 123, 12.5.2010, s. 11.

1.4 Undersökning

1.4.1 Undersökningsperiod

- (7) Undersökningen beträffande fortsatt eller återkommande subventionering omfattade perioden 1 april 2009–31 mars 2010 (nedan kallad *översynsperioden* eller i tabeller *ÖP*). Undersökningen av de tendenser som är av betydelse för bedömningen av sannolikheten för fortsatt eller återkommande skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2007 fram till översynsperiodens slut (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

1.4.2 Parter som berörs av undersökningen

- (8) Kommissionen underrättade officiellt de sökande, andra kända unionstillverkare, exporterande tillverkare, importörer, leverantörer i tidigare led, de användare som den visste var berörda och Indiens myndigheter om att en översyn vid giltighetstidens utgång hade inletts. De berörda parterna gavs tillfälle att inom tidsfristen i tillkännagivandet om inledande lämna skriftliga synpunkter och begära att bli hörda.
- (9) Alla berörda parter som begärde att bli hörda och som visade att det fanns särskilda skäl att höra dem gavs tillfälle till detta.
- (10) Eftersom det föreföll finnas ett stort antal exporterande tillverkare av den berörda produkten i Indien som namngavs i begäran, ansågs det lämpligt att i enlighet med artikel 27 i grundförordningen undersöka om ett stickprovsförfarande borde användas. För att kommissionen skulle kunna besluta om huruvida ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall göra ett urval, ombads de ovannämnda parterna att i enlighet med artikel 27 i grundförordningen ge sig till känna inom 15 dagar efter det att översynen hade inletts och till kommissionen lämna de uppgifter som begärts i tillkännagivandet om inledande. Endast tre exporterande tillverkare gav sig till känna. Därför tillämpades inget stickprovsförfarande.
- (11) Kommissionen sände frågeformulär till alla parter som den visste var berörda och till de som gav sig till känna inom de tidsfrister som angavs i tillkännagivandet om inledande. Svar mottogs från tre unionstillverkare, tre exporterande tillverkare och Indiens myndigheter. Ingen av de andra tillverkarna besvarade frågeformuläret eller lämnade några uppgifter. Ingen av importörerna gav sig till känna under stickprovsförfarandet och inga övriga importörer lämnade några uppgifter till kommissionen eller gav sig till känna under undersökningen.
- (12) En av tillverkarna hävdade att bedömningen av unionsindustrins situation också borde inkludera uppgifter från en annan påstådd unionstillverkare. Eftersom det visade sig att detta företag inte tillverkade den undersökta produkten avvisades påståendet.

- (13) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den ansåg vara nödvändiga för fastställandet av sannolikheten för fortsatt eller återkommande subventionering och skada och för fastställandet av unionens intresse. Kontrollbesök genomfördes på plats hos följande berörda parter:

a) Unionstillverkare

- DSM Anti-Infectives B.V., Delft (Nederländerna), som även besvarade kommissionens frågeformulär som ombud för DSM Anti-Infectives Chemferm SA, Santa Perpetua de Mogoda (Spanien). Dessa två företag kallas nedan gemensamt för *DSM*.
- Deretil SA (tidigare DSM Anti-Infectives Deretil SA), Almeria (Spanien), nedan kallat *Deretil*.
- Sandoz GmbH, Kundl (Österrike), som även besvarade kommissionens frågeformulär som ombud för Sandoz Industrial Products SA, Barcelona (Spanien). Dessa två företag kallas nedan gemensamt för *Sandoz*.

b) Exporterande tillverkare i Indien

- Lupin Limited, Mumbai.
- M/s Surya Pharmaceuticals Ltd, Chandigarh och Baddi.
- Ranbaxy Laboratories Limited, Gurgaon.

c) Indiens myndigheter

- Handelsministeriet, New Delhi.

2. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

- (14) Den produkt som omfattas av denna översyn är samma produkt som omfattas av förordning (EG) nr 713/2005, nämligen trihydratamoxicillin, trihydratampicillin och cefalexin, som inte föreligger i avdelade doser eller i former eller förpackningar för försäljning i detaljhandeln, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 2941 10 00 och ex 2941 90 00, med ursprung i Indien (nedan kallad *den berörda produkten*).
- (15) Liksom vid den föregående översynen bekräftades det i denna undersökning att den berörda produkten och den produkt som de exporterande tillverkarna tillverkar och säljer på Indiens hemmamarknad samt den produkt som unionstillverkarna tillverkar och säljer i unionen har samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper och användningsområden, och att dessa produkter således utgör likadana produkter i enlighet med artikel 2 c i grundförordningen.

3. SANNOLIKHET FÖR FORTSATT ELLER ÅTERKOMMANDE SUBVENTIONERING

3.1 Inledning

(16) Tre exporterande tillverkare gav sig till kända och besvarade frågeformuläret, vilket anges i skäl 11. Endast två av de tre exporterande tillverkarna rapporterade dock att de hade sålt den berörda produkten till unionen under överynsperioden.

(17) På grundval av uppgifterna i begäran om översyn och svaren på kommissionens frågeformulär undersökte kommissionen följande system som påstods innebära subventioner:

Landsomfattande system

- a) Systemet med förhandstillstånd.
- b) Tullkreditsystemet.
- c) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror.
- d) Fokusmarknadssystemet.
- e) Systemet med tillstånd för tullfri import.
- f) Systemen med exportorienterade företag/industriella frizoner för bearbetning på export/särskilda ekonomiska zoner.

g) Exportkreditsystemet.

h) Systemet med befrielse från inkomstskatt.

Regionala system

i) Punjab system för stimulanser till industrin.

j) Gujarats system för stimulanser till industrin.

(18) Systemen a–f grundar sig på lagen om utrikeshandel från 1992 (*Foreign Trade (Development and Regulation) Act 1992*, nr 22/1992), som trädde i kraft den 7 augusti 1992. Genom utrikeshandelslagen bemyndigas Indiens myndigheter att utfärda tillkännagivanden om export- och importpolitiken. Dessa sammanfattas i dokument om utrikeshandelspolitiken som utfärdas av handelsministeriet vart femte år och uppdateras regelbundet. Två dokument om utrikeshandelspolitiken berör överynsperioden i det aktuella fallet, nämligen FTP 04–09 för perioden 2004–2009 och FTP 09–14 för perioden 2009–2014. Det senare trädde i kraft i augusti 2009. Indiens myndigheter har dessutom fastställt de förfaranden som reglerar FTP 04–09 och FTP 09–14 i en förfarandehandbok, *Handbook of Procedures, Volume I* (nedan kallade HOP I 04–09 respektive HOP I 09–14). Förfarandehandboken uppdateras också regelbundet.

(19) System g grundar sig på avsnitten 21 och 35A i lagen om bankverksamhet från 1949 (*Banking Regulation Act*), enligt vilken Indiens centralbank får ge landets affärsbanker instruktioner i fråga om exportkrediter.

(20) System h grundar sig på lagen om inkomstskatt från 1961 (*Income Tax Act*), som ändras varje år genom skattelagen (*Finance Act*).

(21) System i förvaltas av delstatsregeringen i Punjab och grundar sig på delstatens industripolitik och stimulansprogram.

(22) System j förvaltas av delstatsregeringen i Gujarat och grundar sig på delstatens politik för stimulanser till industrin.

3.2 Systemet med förhandstillstånd

a) Rättslig grund

(23) En detaljerad beskrivning av systemet återfinns i punkterna 4.1.1–4.1.14 i FTP 04–09 och FTP 09–14 samt i punkterna 4.1–4.30A i HOP I 04–09 och HOP I 09–14.

b) Stödberättigade företag och verksamheter

(24) Systemet med förhandstillstånd består av sex delsystem, som beskrivs närmare i skäl 25. Delsystemen skiljer sig åt bland annat när det gäller vilka företag och verksamheter som är stödberättigade. Exporterande tillverkare och exporterande handlare som "har anknytning till" tillverkare har tillgång till förhandstillstånd för fysisk export och förhandstillstånd för årligt behov. Exporterande tillverkare som levererar till en slutgiltig exportör har tillgång till förhandstillstånd för mellanliggande leverans. Huvudleverantörer som levererar till företag som ingår i de kategorier av "leverans likställd med export" som nämns i punkt 8.2 i FTP 04–09 och FTP 09–14, t.ex. leverantörer till exportorienterade företag, har tillgång till förhandstillstånd för leverans likställd med export. Slutligen har mellanliggande leverantörer till exporterande tillverkare tillgång till förmåner från leveranser likställda med export inom ramen för delsystemen med dokument för förhandsbefrielse och ömsesidig inhemsk remburs.

c) Praktiskt genomförande

(25) Förhandstillstånd kan utfärdas i fråga om följande:

- i) Fysisk export: Detta är det viktigaste delsystemet. Det möjliggör tullfri import av insatsvaror för att tillverka en specifik exportprodukt. Med fysisk i detta avseende avses att exportprodukten måste lämna Indiens territorium. I förhandstillståndet anges den tillåtna importmängden och exportskyldigheten, inbegripet typen av exportprodukt.

- ii) Årligt behov: Denna typ av förhandstillstånd är inte knuten till någon specifik exportprodukt utan till en bredare produktgrupp (t.ex. kemiska och närstående produkter). Förhandstillståndsinnehavaren kan – upp till ett visst tröskelvärde som bestäms av företagets tidigare exportresultat – tullfritt importera varje insatsvara som ska användas för att tillverka en produkt som ingår i en sådan produktgrupp. Företaget kan välja att exportera varje typ av resulterande produkt som ingår i produktgruppen och som tillverkats av sådant tullfritt material.
- iii) Mellanliggande leverans: Detta delsystem omfattar fall där två tillverkare avser att tillverka en enda exportprodukt och delar upp tillverkningsprocessen emellan sig. Den exporterande tillverkaren som tillverkar halvfabrikatet kan tullfritt importera insatsvaror och för detta syfte få ett förhandstillstånd för mellanliggande leverans. Den slutgiltiga exportören slutför tillverkningen och är skyldig att exportera den färdiga produkten.
- iv) Leverans likställd med export: Genom detta delsystem kan en huvudleverantör tullfritt importera insatsvaror som behövs för att tillverka varor som ska säljas som leveranser likställda med export till de kundkategorier som nämns i punkt 8.2 b–f, g, i och j i FTP 04–09 och FTP 09–14. Enligt Indiens myndigheter avses med leverans likställd med export sådana transaktioner där de levererade varorna inte lämnar landet. Ett flertal kategorier av leveranser betraktas som leveranser likställda med export förutsatt att varorna har tillverkats i Indien, t.ex. leverans av varor till ett exportorienterat företag eller till ett företag som ligger i en särskild ekonomisk zon.
- v) Dokument för förhandsbefrielse: En innehavare av ett förhandstillstånd som avser att anskaffa insatsvaror från inhemska källor i stället för att direktimportera dem, har möjlighet att göra detta med hjälp av dokument för förhandsbefrielse. I sådana fall godkänns förhandstillstånden som dokument för förhandsbefrielse och gottskrivs den inhemska leverantören vid leverans av de varor som anges i dessa. Gottskrivningen av dokument för förhandsbefrielse berättigar den inhemska leverantören till de förmåner enligt systemet med leveranser likställda med export som beskrivs i punkt 8.3 i FTP 04–09 och FTP 09–14 (dvs. förhandstillstånd för mellanliggande leverans/leverans likställd med export, tullrestitution för leverans likställd med export och återbetalning av slutlig punktskatt). Genom systemet med dokument för förhandsbefrielse återbetalas skatter och tullar till leverantören i stället för till den slutgiltiga exportören i form av tullrestitution/återbetalning av tull. Skatter och tullar kan återbetalas för såväl inhemska insatsvaror som importerade insatsvaror.
- vi) Ömsesidig inhemsk remburs: Även detta delsystem täcker inhemska leveranser till en innehavare av ett förhandstillstånd. Innehavaren av ett förhandstillstånd kan vända sig till en bank för att teckna en inhemsk remburs till förmån för en inhemsk leverantör. Banken ogiltigförklarar förhandstillståndet för direkt import endast i fråga om värdet och volymen av de varor som anskaffas på den inhemska marknaden i stället för att importeras. Den inhemska leverantören får rätt till de förutsedda exportförmåner som beskrivs i punkt 8.3 i FTP 04–09 och FTP 09–14 (dvs. förhandstillstånd för mellanliggande leverans/leverans likställd med export, tullrestitution för leverans likställd med export och återbetalning av slutlig punktskatt).
- (26) En av de två samarbetsvilliga exportörerna erhöll under översynsperioden förmåner inom ramen för systemet med förhandstillstånd. Företaget använde delsystem i för fysisk export. Det är således inte nödvändigt att fastställa huruvida de övriga delsystemen är utjämningsbara.
- (27) Importerade insatsvaror får inte överföras och måste användas för att tillverka den resulterande exportprodukten. Skyldigheten att exportera måste fullgöras inom en viss tidsfrist efter förhandstillståndets utfärdande. Efter den kombinerade översynen har tidsfristen förlängts till 36 månader (den var 24 månader med två förlängningar på 6 månader vardera).
- (28) För att Indiens myndigheter ska kunna företa kontroller har innehavaren av ett förhandstillstånd rättslig skyldighet att i det föreskrivna formatet för varje förhandstillstånd föra ett register över den faktiska förbrukningen av tullfritt importerade/inhemskt anskaffade varor (se punkterna 4.26 och 4.30 i samt tillägg 23 till HOP I 04–09 och HOP I 09–14). Detta register måste kontrolleras av en auktoriserad extern revisor eller kostnadsrevisor ("cost and works accountant"), som utfärdar ett intyg om att det föreskrivna registret och de relevanta underlagen har undersökts och att de uppgifter som lämnas enligt tillägg 23 är korrekta i alla avseenden.
- (29) När det gäller användningen av systemet med förhandstillstånd för fysisk export, fastställer Indiens myndigheter volymen och värdet av vad som får importeras och vad som måste exporteras och anger detta på förhandstillståndet. Dessutom ska myndigheternas tjänstemän vid import- och exporttillfällena registrera transaktionerna i förhandstillståndet. Den importvolym som tillåts inom ramen för detta system fastställs av Indiens myndigheter på grundval av standardnormer för input/output. Standardnormer för input/output finns för flertalet produkter, även den berörda produkten, och utfärdas av Indiens myndigheter. Efter den kombinerade översynen har standardnormer för input/output justerats neråt och under översynsperioden var de för den viktigaste råvaran 2,3–16,1 % lägre än under den kombinerade översynen, beroende på produkt och rutt.

(30) Fastän standardnormerna för input/output hade sänkts, konstaterades det att för en av de berörda produkttyperna var den faktiska förbrukningen fortfarande lägre än standardnormerna. Dessutom konstaterades det att företaget inte förde det obligatoriska register över förbrukningen som avses i skäl 28 (tillägg 23), vilket ska kontrolleras av en extern revisor. Fastän detta krav överträddes erhöll företaget förmånerna inom ramen för systemet med förhandstillstånd, vilka dessutom mot bakgrund av den konstaterade överskattningen av standardnormerna för input/output var större än vad de borde ha varit enligt de rättsliga bestämmelserna.

d) *Synpunkter på meddelandet av uppgifter*

(31) Indiens myndigheter och en exporterande tillverkare lämnade synpunkter på systemet med förhandstillstånd.

(32) Indiens myndigheter hävdade att detta system fungerade som ett godkänt restitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution som har ett kontrollsystem på plats i överensstämmelse med bilagorna I, II och III till grundförordningen för att övervaka kopplingen mellan tullfritt importerade insatsvaror och resulterande exportprodukter. Indiens myndigheter anförde vidare att i enlighet med grundförordningen kan man endast utjämna den avskrivning eller restitution av importavgifter som ligger utöver dem som tas ut på importerade insatsvaror som förbrukas vid tillverkningen av exportvaran. Vad beträffar förekomsten av ett kontrollsystem hävdade de med bestämdhet att det fanns ett adekvat kontrollsystem. I detta avseende hänvisade de till ett antal kontrollmöjligheter som stod till förfogande för Indiens myndigheter, bland annat standardnormer för input/output, kvantitativa uppgifter om import- och exportdokument samt kontroll av återbetalning efter fullgörande av import och export. Indiens myndigheter påpekade också att enligt systemet ska full tull inklusive ränta betalas för alla råvaror som inte använts.

(33) Den exporterande tillverkaren som hade använt systemet med förhandstillstånd för sin försäljning i unionen hade inga synpunkter på undersökningsresultaten vad gäller beskrivningen och det praktiska genomförandet, som sammanfattas i avsnitten a–c, men tillverkaren bestred ett antal siffror i beräkningen av subventionsbeloppet. Efter det att beräkningen hade kontrollerats och visat att inget behövdes rättas till, klargjordes dessa frågor för det berörda företaget.

e) *Slutsats*

(34) Befrielsen från importtull utgör en subvention i enlighet med artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen, dvs. ett finansiellt bidrag från Indiens myndigheter som innebär att den undersökta exportören beviljats en förmån.

(35) Systemet med förhandstillstånd för fysisk export är desutom klart och tydligt rättsligt knutet till exportresultat

och anses därför vara selektivt och utjämningsbart i enlighet med artikel 4.4 första stycket a i grundförordningen. Ett företag kan inte erhålla förmåner inom ramen för detta system om det inte åtar sig att exportera.

(36) Denna översyn vid giltighetstiden utgång har därför bekräftat att det huvudsakliga delsystem som använts i detta fall inte kan betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller som ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i enlighet med artikel 3.1 a ii i grundförordningen. Det uppfyller inte de regler som fastställs i bilaga I (led i), bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. Indiens myndigheter har inte på ett effektivt sätt tillämpat sitt kontrollsystem eller kontrollförfarande för att avgöra vilka insatsvaror och vilka mängder av dem som förbrukats vid tillverkningen av exportprodukten (se avsnitt II.4 i bilaga II till grundförordningen och, när det gäller restitutionssystem som tillåter substitution, avsnitt II.2 i bilaga III till grundförordningen). Standardnormerna för input/output kan inte i sig själva betraktas som ett system för att kontrollera den faktiska förbrukningen eftersom man funnit att de är alltför generösa och det fastställts att Indiens myndigheter inte kräver tillbaka de alltför stora förmåner som givits. Indiens myndigheter har inte utfört någon effektiv kontroll på grundval av ett korrekt fört register över den faktiska förbrukningen. Dessutom har Indiens myndigheter inte företagit några ytterligare granskningar avseende de insatsvaror som faktiskt förbrukats, vilket de normalt sett borde ha gjort när det saknas ett effektivt tillämpat kontrollsystem (se avsnitt II.5 i bilaga II och avsnitt II.3 i bilaga III till grundförordningen). Slutligen har det bekräftats att det i praktiken inte kan garanteras att auktoriserade revisorer har anlåtats i kontrollförfarandet, trots att detta är obligatoriskt enligt lagstiftningen.

(37) Systemet med förhandstillstånd för fysisk export är därför utjämningsbart.

f) *Beräkning av subventionens storlek*

(38) Eftersom det inte rör sig om ett godkänt restitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution, motsvarar den utjämningsbara förmånen avskrivning av de totala importtullar som normalt tas ut vid import av insatsvaror. I detta avseende och rörande påståendet från Indiens myndigheter i skäl 32 ska det noteras att grundförordningen inte bara föreskriver att avskrivning av ett "alltför stort" tullbelopp får utjämnas. Enligt artikel 3.1 a ii i grundförordningen och led i i bilaga I till grundförordningen får endast avskrivning av ett alltför stort tullbelopp utjämnas under förutsättning att villkoren i bilagorna II och III till grundförordningen uppfylls. Dessa villkor uppfylldes dock inte i detta fall. Om det fastställs att det saknas ett adekvat kontrollsystem är det ovannämnda undantaget för restitutionssystem således inte tillämpligt och det är de normala reglerna för utjämning av beloppet av obetalda tullar (förlorade intäkter) som är tillämpliga, snarare än en föregiven alltför stor avskrivning. I enlighet med avsnitt II i bilaga II och avsnitt II i bilaga III till grundförordningen

är den undersökande myndigheten inte skyldig att beräkna omfattningen av den alltför stora avskrivningen. I enlighet med artikel 3.1 a ii i grundförordningen behöver den bara fastställa att tillräcklig bevisning föreligger för att motbevisa lämpligheten hos ett påstått kontrollsystem.

- (39) Subventionsbeloppet för den exportör som använde systemet med förhandstillstånd beräknades på grundval av uteblivna importtullar (grundläggande tull och särskild tilläggstull) på de varor som importerats inom ramen för det delsystem som använts för den berörda produkten under översynsperioden (täljare). I enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen drogs sådana avgifter som var nödvändiga för att få subventioner av från subventionsbeloppen i de fall då väl underbyggda ansökningar om detta lämnats in. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över den exportomsättning som den berörda produkten genererade under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (40) Den subventionsnivå som under översynsperioden fastställdes avseende detta system för den enda samarbetsvilliga tillverkaren uppgår till 12,3 %.

3.3 Tullkreditsystemet

a) Rättslig grund

- (41) En detaljerad beskrivning av tullkreditsystemet återfinns i punkt 4.3 i FTP 04–09 och FTP 09–14 samt i kapitel 4 i HOP I 04–09 och HOP I 09–14.

b) Stödberättigade företag och verksamheter

- (42) Alla exporterande tillverkare och exporterande handlare kan komma i fråga för detta system.

c) Praktiskt genomförande

- (43) En stödberättigad exportör kan ansöka om krediter inom ramen för tullkreditsystemet, vilka beräknas som en procentsats av värdet av de produkter som exporteras enligt detta system. Indiens myndigheterna har fastställt sådana procentsatser (*tullkreditprocentsatser*) för de flesta produkter, bl.a. den berörda produkten. Tullkreditprocentsatserna fastställs på grundval av standardnormerna för input/output (se skäl 29) och på tullbeloppet för den förmodade importen, oavsett om importtullar faktiskt har betalats. Tullkreditprocentsatserna för den berörda produkten under översynsperioden i den här undersökningen var 8 % för trihydratamoxicillin och 7 % för trihydratampicillin och cefalexin, vilket i samtliga fall är högre än under den kombinerade översynen.
- (44) För att kunna beviljas förmåner inom ramen för detta system måste ett företag exportera. Vid exporttillfället måste exportören lämna en deklARATION till Indiens myndigheter med uppgift om att exporten sker inom ramen

för tullkreditsystemet. För att varorna ska kunna exporteras utfärdar Indiens tullmyndigheter en exporthandling i samband med avsändningsförfarandet. Denna handling innehåller uppgifter om bl.a. storleken på den kredit inom ramen för tullkreditsystemet som ska beviljas för den exporttransaktionen. Vid denna tidpunkt vet exportören hur stor förmån företaget kommer att få. Så snart tullmyndigheterna utfärdat en exporthandling kan Indiens myndigheter inte längre påverka beviljandet av krediter inom ramen för tullkreditsystemet. Vid beräkningen av förmånen inom ramen för tullkreditsystemet ska den tullkreditprocentsats användas som var tillämplig vid den tidpunkt då exportdeklarationen lämnades. Det är därför inte möjligt att retroaktivt ändra förmånens storlek.

- (45) Det konstaterades att det enligt indiska redovisningsprinciper är möjligt att periodisera krediter inom ramen för tullkreditsystemet och bokföra dem som inkomster i affärsredovisningen, efter det att exportåtagandet uppfyllts. Sådana krediter kan användas för betalning av tull för efterföljande import av alla slags varor som får importeras utan begränsning, med undantag av kapitalvaror. Varor som importeras med hjälp av sådana krediter kan säljas på hemmamarknaden (och belastas då med omsättningsskatt) eller användas på annat sätt. Krediter inom ramen för tullkreditsystemet får överföras fritt och gäller under en period på 24 månader från och med utfärdandedagen.

- (46) En ansökan om krediter inom ramen för tullkreditsystemet lämnas på elektronisk väg och får omfatta ett obegränsat antal exporttransaktioner. Det finns i praktiken inga fasta tidsfrister för ansökningar om krediter inom ramen för tullkreditsystemet. Det elektroniska systemet för förvaltning av tullkreditsystemet utesluter inte automatiskt exporttransaktioner som äger rum efter utgången av de ansökningsperioder som anges i punkt 4.47 i HOP I 04–09 och HOP I 09–14. Vidare, vilket uttryckligen fastställs i punkt 9.3 i HOP I 04–09 och HOP I 09–14, kan ansökningar som kommer in sedan tidsfristen löpt ut alltid beaktas mot tillägg av en mindre förseningsavgift (dvs. 10 % av krediten).

- (47) Man fann att den samarbetsvilliga indiska exporterande tillverkaren använde detta system under översynsperioden.

d) Synpunkter på meddelandet av uppgifter

- (48) Indiens myndigheter angav att "förmånen för mottagaren" endast kan mätas och att subventionens utjämningsbarhet endast kan bestämmas när licenser för tullkreditsystemet säljs på marknaden, eftersom de medför en förmån endast om och när de säljs på marknaden. Med andra ord skulle krediter inom ramen för tullkreditsystemet inte vara utjämningsbara när de används för att betala tull på de importerade varor som används som insatsvaror vid tillverkningen av exportvaror.

e) Slutsatser om tullkreditsystemet

- (49) Tullkreditsystemet innebär att subventioner beviljas i enlighet med artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen. En kredit inom ramen för tullkreditsystemet utgör ett

finansiellt bidrag från Indiens myndigheter av den anledningen att krediten i slutändan kommer att användas för att avräkna importtullar, vilket minskar beloppet av de tullinkomster som Indiens myndigheter annars skulle ha fått. Krediter inom ramen för tullkreditsystemet innebär dessutom att exportörerna beviljas en förmån eftersom deras likviditet förbättras både om en licens säljs på marknaden och om den används för att betala tull på importerade varor, i motsats till vad Indiens myndigheter hävdade.

(50) Tullkreditsystemet är vidare rättsligt knutet till exportresultat och betraktas därför som selektivt och utjämningsbart enligt artikel 4.4 första stycket a i grundförordningen.

(51) Detta system kan inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i enlighet med artikel 3.1 a ii i grundförordningen. Det uppfyller inte de strikta reglerna i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. En exportör har ingen skyldighet att faktiskt förbruka de tullfritt importerade varorna i tillverkningsprocessen, och krediten beräknas inte på grundval av faktiskt använda insatsvaror. Det finns inte heller något system eller förfarande för att kontrollera vilka insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av exportprodukten eller om det skett en alltför stor återbetalning av importtullar enligt led i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen. Slutligen är exportörer berättigade till förmåner enligt tullkreditsystemet oavsett om de verkligen importerar några insatsvaror. En exportör erhåller förmånen genom att helt enkelt exportera varor, utan att behöva visa att insatsvaror importerats. Exportörer som köper alla sina insatsvaror på hemmamarknaden och inte importerar några varor som kan användas som insatsvaror är således ändå berättigade till förmåner enligt tullkreditsystemet.

f) Beräkning av subventionens storlek

(52) I enlighet med artiklarna 3.2 och 5 i grundförordningen beräknades storleken på den utjämningsbara subventionen som den förmån som mottagaren konstaterats erhålla under översynsperioden. I detta avseende ansågs det att mottagaren erhåller förmånen vid den tidpunkt då en exporttransaktion sker enligt detta system. Vid denna tidpunkt är Indiens myndigheter förpliktade att avstå från att driva in tullen, vilket utgör ett finansiellt bidrag enligt artikel 3.1 a ii i grundförordningen.

(53) Mot bakgrund av ovanstående bör förmåner inom ramen för tullkreditsystemet beräknas som summan av alla krediter som förvärvats i samband med exporttransaktioner inom ramen för detta system under översynsperioden.

(54) Vid beräkningen av subventionsbeloppen (täljare) drog man i de fall väl underbyggda ansökningar hade lämnats in av sådana avgifter som var nödvändiga för att få subventioner från de krediter som fastställts, i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen.

(55) I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades dessa subventionsbelopp över den totala exportomsättningen under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultatet och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.

(56) Den subventionsnivå som under översynsperioden fastställdes avseende detta system för den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren uppgår till 6,9 %.

3.4 Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror

a) Rättslig grund

(57) En detaljerad beskrivning av systemet återfinns i kapitel 5 i FTP 04–09 och FTP 09–14 samt i kapitel 5 i HOP I 04–09 och HOP I 09–14.

b) Stödberättigade företag och verksamheter

(58) Exporterande tillverkare, exporterande handlare som "har anknytning till" stödjande tillverkare samt tjänsteleverantörer är stödberättigade enligt detta system.

c) Praktiskt genomförande

(59) På villkor att ett företag gör ett exportåtagande får det importera kapitalvaror (nya och begagnade kapitalvaror som är högst tio år gamla) med en nedsatt tullsats. I detta syfte utfärdar Indiens myndigheter på ansökan och mot betalning av en avgift en licens inom ramen för detta system. Systemet innebär att en reducerad importtullsats på 5 % tas ut på samtliga kapitalvaror som importeras inom ramen för systemet. För att exportåtagandet ska anses kunna vara fullgjort måste företaget använda de importerade kapitalvarorna för att tillverka en viss kvantitet exportvaror under en viss period. Enligt FTP 09–14 kan kapitalvarorna importeras med 0 % tullsats inom ramen för systemet, men i så fall blir tidsperioden för fullgörande av exportåtagandet kortare.

(60) Innehavaren av en licens enligt systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror kan också anskaffa kapitalvarorna på hemmamarknaden. I detta fall kan den inhemska tillverkaren av kapitalvarorna utnyttja rätten till tullfri import av sådana delar som behövs för att tillverka kapitalvarorna. Alternativt kan den inhemska tillverkaren utnyttja förmånen av den leverans likställd med export som anses ha ägt rum i fråga om leverans av kapitalvaror till en innehavare av en licens enligt detta system.

(61) Man fann att båda de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna använde detta system under översynsperioden.

d) Synpunkter på meddelandet av uppgifter

(62) Efter meddelandet av uppgifter ifrågasatte Indiens myndigheter om systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror var utjämningsbart. De hävdade i synnerhet att subventioner enligt systemet

för köp av kapitalvaror, där exportåtagandet redan hade uppfylls före översynsperioden, inte längre skulle vara knutna till exportresultatet. En exporterande tillverkare som hade erhållit subventioner enligt systemet hävdade att dessa subventioner inte borde ha beaktats eftersom de inte hade använts för att köpa kapitalvaror som skulle användas för tillverkningen av den berörda produkten.

e) *Slutsats om systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror*

(63) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror innebär att subventioner beviljas i enlighet med artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen. Tullsenkningen utgör ett finansiellt bidrag från Indiens myndigheter, eftersom den innebär en minskning av de tullinkomster som Indiens myndigheter annars skulle ha fått. Tullsenkningen innebär också att exportören får en förmån, eftersom de tullar som inte behöver betalas vid import förbättrar företagets likviditet.

(64) Kommissionen måste avvisa påståendet att subventioner enligt systemet för köp av kapitalvaror, där exportåtagandet redan hade uppfylls före översynsperioden, inte längre skulle vara knutna till exportresultatet. Det ifrågasätts inte heller att systemet rättsligt sett är knutet till exportresultat, eftersom licenserna i fråga inte kan erhållas utan ett exportåtagande. Systemet anses följaktligen vara selektivt och utjämningsbart enligt artikel 4.4 första stycket a i grundförordningen. I detta avseende är tidpunkten för när exportåtagandet verkligen uppfylldes ovidkommande. Vad gäller frågan om huruvida kapitalvarorna används för tillverkningen av den berörda produkten tillåter systemet, i enlighet med kapitel 5.2 i FTP 09–14, att kapitalvaror importerar både för tillverkningen och för för- och efterfaser av densamma (inklusive helt eller delvis nedmonterade kapitalvaror och mjukvarusystem). Därmed kan även varor som inte används för tillverkningen av den berörda produkten dra fördel av systemet. Dessutom fastställdes att exportåtagandet inom ramen för systemet uppfylldes med hjälp av export av den berörda produkten. Alltså avvisas påståendet.

(65) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror kan inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i enlighet med artikel 3.1 a ii i grundförordningen. Kapitalvaror omfattas inte av sådana godkända system enligt led i i bilaga I till grundförordningen eftersom de inte förbrukas vid tillverkningen av exportvaran.

f) *Beräkning av subventionens storlek*

(66) I enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen beräknades subventionsbeloppet på grundval av beloppet av obetalda tullar på importerade kapitalvaror, fördelat

över en period som motsvarade en normal avskrivningstid för sådana kapitalvaror i den berörda industrin. Räntor lades till detta belopp, så att förmånens hela värde över tiden skulle återspeglas. För detta ändamål ansågs marknadsräntan för lån i lokal valuta i Indien under översynsperioden vara lämplig.

(67) I enlighet med artikel 7.2 och 7.3 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp på exportomsättningen under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen är knuten till exportresultat.

(68) Den subventionsnivå som fastställdes avseende detta system för de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna under översynsperioden uppgår till 0,1–0,5 %.

3.5 Fokusmarknadssystemet

a) *Rättslig grund*

(69) En detaljerad beskrivning av fokusmarknadssystemet återfinns i punkt 3.9.1–3.9.2.2 i FTP 04–09 och punkt 3.14.1–3.14.3 i FTP 09–14 samt i punkt 3.20–3.20.3 i HOP I 04–09 och punkt 3.8–3.8.2 i HOP I 09–14.

b) *Stödberättigade företag och verksamheter*

(70) Alla exporterande tillverkare och exporterande handlare kan komma i fråga för detta system.

c) *Praktiskt genomförande*

(71) Enligt detta system berättigar export av alla produkter till de länder som anges i tillägg 37 C till HOP I 04–09 och HOP I 09–14 till en tullkredit som motsvarar 2,5 % av FOB-värdet av de produkter som exporteras inom ramen för systemet. Vissa typer av exportverksamhet omfattas inte av systemet, t.ex. export av importerade eller omlastade varor, leverans likställd med export, export av tjänster och exportomsättning hos företag som omfattas av systemet med särskilda ekonomiska zoner/exportorienterade företag. Vissa typer av produkter, t.ex. diamanter, ädelmetaller, malm, spannmål, socker och petroleumprodukter, omfattas inte heller av systemet.

(72) Tullkrediter inom ramen för fokusmarknadssystemet får överföras fritt och gäller under en period på 24 månader från och med utfärdandedagen av intyget om berättigande till krediterna. De kan användas för betalning av tull för efterföljande import av alla slags insatsvaror eller varor, inbegripet kapitalvaror.

(73) Intyget om berättigande till krediterna utfärdas vid den hamn från vilken exporten gjorts och efter det att exporten utförts eller varorna sänts. Förutsatt att sökanden ger myndigheterna kopior av alla relevanta exporthandlingar (t.ex. exportorder, fakturor, fraktsedlar, bankintyg om att exporten utförts [*bank realisation certificates*]) kan Indiens myndigheter inte påverka beviljandet av tullkrediterna.

d) *Synpunkter på meddelandet av uppgifter*

- (74) Efter meddelandet av uppgifter aviserade Indiens myndigheter att de fram till dess att intyget om berättigande till krediterna sålts på marknaden inte skulle ge mottagaren några förmåner, och att intyget därför inte skulle vara utjämningsbart. De hävdade att tullkrediter inom ramen för fokusmarknadssystemet inte skulle vara utjämningsbara när de används för att betala tull på de importerade varor som används som insatsvaror vid tillverkningen av exportvaror. Den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren som hade erhållit förmåner enligt fokusmarknadssystemet hävdade att systemet är geografiskt relaterat till andra länder och att det därför inte kan utjämnas av unionen.

e) *Slutsats om fokusmarknadssystemet*

- (75) Fokusmarknadssystemet innebär att subventioner beviljas i enlighet med artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen. En kredit inom ramen för fokusmarknadssystemet utgör ett finansiellt bidrag från Indiens myndigheter eftersom krediten slutligen kommer att användas för att avräkna importtullar, vilket minskar de tullinkomster som Indiens myndigheter annars skulle ha fått. Tullkrediter inom ramen för fokusmarknadssystemet innebär dessutom att exportören beviljas en förmån eftersom dess likviditet förbättras, oavsett om intyget om berättigande till krediter används för att avräkna importtullar eller säljs på marknaden.
- (76) Fokusmarknadssystemet är vidare rättsligt knutet till exportresultat och betraktas därför som selektivt och utjämningsbart enligt artikel 4.4 första stycket a i grundförordningen. Det faktum att unionsländerna inte omfattas av fokusmarknadssystemet motsäger varken det praktiska genomförandet av systemet eller det sätt som förmånerna enligt fokusmarknadssystemet används, vilket anges i skäl 72–74. Detta påstående måste därför avvisas.
- (77) Detta system kan inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i enlighet med artikel 2.1 a ii i grundförordningen. Det uppfyller inte de strikta reglerna i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. En exportör har ingen skyldighet att faktiskt förbruka de tullfritt importerade varorna i tillverkningsprocessen, och krediten beräknas inte på grundval av faktiskt använda insatsvaror. Det finns inte heller något system eller förfarande för att kontrollera vilka insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av den exporterade produkten eller om det skett en alltför stor återbetalning av importtull i enlighet med led i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen. En exportör är berättigad till förmåner enligt fokusmarknadssystemet oavsett om några insatsvaror verkligen importerats och erhåller förmånen genom att helt enkelt exportera varor, dvs. utan att behöva visa att några insatsvaror importerats. Exportörer som köper alla sina

insatsvaror på hemmamarknaden och inte importerar några varor som kan användas som insatsvaror är således ändå berättigade till förmåner enligt fokusmarknadssystemet. Dessutom kan en exportör använda tullkrediterna enligt fokusmarknadssystemet för att importera kapitalvaror även om kapitalvaror inte omfattas av ett godkänt restitutionssystem enligt led i i bilaga I till grundförordningen, eftersom de inte förbrukas vid tillverkningen av exportvaran.

f) *Beräkning av subventionens storlek*

- (78) Storleken på den utjämningsbara subventionen beräknades som den förmån som mottagaren konstaterats erhålla under översynsperioden och som periodiserades av den samarbetsvilliga exporterande tillverkarens inom ramen för systemet och bokfördes som inkomst vid tidpunkten för exporttransaktionen. I enlighet med artikel 7.2 och 7.3 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp (täljare) över exportomsättningen under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (79) Den subventionsnivå som under översynsperioden fastställdes avseende detta system för den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren uppgår till < 0,1 %.

3.6 Systemet med tillstånd för tullfri import

- (80) Under undersökningen framkom det att de indiska samarbetsvilliga tillverkarna inte beviljades några förmåner enligt detta system under översynsperioden. Någon ytterligare analys av systemet behövde därför inte göras i denna undersökning.

3.7 Systemet med exportorienterade företag/industriella frizoner för bearbetning på export/särskilda ekonomiska zoner

- (81) Under undersökningen framkom det att de indiska samarbetsvilliga tillverkarna inte beviljades några förmåner enligt dessa system under översynsperioden. Någon ytterligare analys av systemen behövde därför inte göras i denna undersökning.

3.8 Exportkreditsystemet

a) *Rättslig grund*

- (82) Exportkreditsystemet beskrivs närmare i cirkulärskrivelsen om exportkrediter i utländsk valuta/rupier och om kundservice till exportörer (DBOD Nr DIR.(Exp). BC 07/04.02.02/2009–10) som utfärdats av Indiens centralbank och riktar sig till samtliga affärsbanker i Indien.

b) *Stödberättigade företag och verksamheter*

- (83) Exporterande tillverkare och exporterande handlare kan komma i fråga för detta system.

c) *Praktiskt genomförande*

- (84) Inom ramen för detta system fastställer Indiens centralbank de obligatoriska maximala räntesatser för exportkrediter, både i indiska rupier och i utländsk valuta, som affärsbanker får ta ut av en exportör. Exportkreditsystemet består av två delsystem, dels systemet med exportkredit före sändning, som omfattar krediter till en exportör för finansiering av inköp, bearbetning, tillverkning, förpackning och/eller avsändning av varor före exporten, dels systemet med exportkredit efter sändning, som innebär att rörelsekapitallån kan tillhandahållas med syftet att finansiera exportfordringar. Centralbanken fastställer också att en viss del av bankernas nettokredit ska gå till exportfinansiering.
- (85) Centralbankens cirkulärskrivelse innebär att exportörer kan få exportkrediter till räntesatser som är förmånligare än de räntesatser som gäller för vanliga affärskrediter (så kallade *kontantkrediter*) och som fastställs på rent marknadsmässiga villkor. Ränteskillnaden kan vara mindre för företag med god kreditvärdighet. Företag med hög kreditvärdighet kanske till och med skulle kunna erhålla exportkrediter och kontantkrediter på samma villkor.

d) *Slutsats om exportkreditsystemet*

- (86) De förmånliga räntesatser inom ramen för exportkreditsystemet som fastställs i centralbankens cirkulärskrivelse enligt skäl 85 kan minska räntekostnaderna för en exportör i förhållande till sådana kreditkostnader som fastställs på rent marknadsmässiga villkor, och de innebär i detta fall att denna exportör erhåller en förmån enligt artikel 3.2 i grundförordningen. Exportfinansiering är inte i sig säkrare än finansiering för hemmamarknaden. Den betraktas faktiskt normalt som mer riskfylld, och beslut om den säkerhet som krävs för en viss kredit, oavsett finansieringsändamålet, fattas på rent affärsmässiga grunder av varje enskild affärsbank. Ränteskillnaderna mellan olika banker är en följd av centralbankens metod att fastställa maximala utlåningsräntor för varje enskild affärsbank. Affärsbankerna är dessutom inte tvungna att i samband med exportfinansiering bevilja mera förmånliga räntesatser för exportkrediter i utländsk valuta.
- (87) Trots att de förmånliga räntesatserna inom ramen för exportkreditsystemet beviljas av affärsbanker, utgör denna förmån ett finansiellt bidrag från myndigheterna i enlighet med artikel 3.1 a iv i grundförordningen. I detta sammanhang bör det noteras att varken artikel 3.1 a iv i grundförordningen eller WTO-avtalet om subventioner och utjämningsåtgärder föreskriver att det måste föreligga en utgift i de offentliga räkenskaperna, t.ex. att Indiens myndigheter ersätter affärsbankerna för deras utgifter, för att en subvention ska anses

föreligga. Det räcker att det föreligger statliga instruktioner att utföra de funktioner som räknas upp i artikel 3.1 a i, ii eller iii i grundförordningen. Indiens centralbank är ett offentligt organ och omfattas därför av definitionen av "offentliga myndigheter" i artikel 2 b i grundförordningen. Den ägs till 100 % av staten, följer mål för den offentliga politiken, t.ex. penningpolitik, och dess ledning utses av Indiens myndigheter. Centralbanken ger instruktioner till privata organ, i enlighet med artikel 3.1 a iv andra strecksatsen i grundförordningen, i det att affärsbankerna är bundna av de villkor den föreskriver, däribland de obligatoriska maximala räntesatserna för exportkrediter enligt centralbankens cirkulärskrivelse och kravet på att en viss del av affärsbankernas nettokredit måste gå till exportfinansiering. Dessa instruktioner innebär att affärsbankerna måste utföra sådana funktioner som nämns i artikel 3.1 a i i grundförordningen, i detta fall ge lån i form av förmånlig exportfinansiering. En sådan direkt överföring av medel i form av lån på vissa villkor skulle i normala fall vara en uppgift för myndigheterna och skiljer sig i praktiken egentligen inte från de offentliga myndigheternas normala praxis i enlighet med artikel 3.1 a iv i grundförordningen. Denna subvention betraktas vara selektiv och utjämningsbar enligt artikel 4.4 a i grundförordningen eftersom de förmånliga räntesatserna endast är tillgängliga för finansiering av exporttransaktioner och därför är knutna till exportresultat.

e) *Beräkning av subventionens storlek*

- (88) Subventionsbeloppet beräknades på grundval av skillnaden mellan den ränta som betalats för de exportkrediter som använts under översynsperioden och det räntebelopp som skulle ha betalats om den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren hade använt normala affärskrediter. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp (täljaren) över den totala exportomsättningen under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.
- (89) Den subventionsnivå som under översynsperioden fastställdes avseende detta system för den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren var försumbar.

3.9 **Systemet med befrielse från inkomstskatt**

- (90) Under undersökningen framkom det att de indiska samarbetsvilliga tillverkarna inte beviljades några förmåner enligt detta system under översynsperioden. Någon ytterligare analys av systemet behövde därför inte göras i denna undersökning.

3.10 Punjab system för stimulanser till industrin

- (91) Under undersökningen framkom det att de indiska samarbetsvilliga tillverkarna inte beviljades några förmåner enligt detta system under översynsperioden. Någon ytterligare analys av systemet behövde därför inte göras i denna undersökning.

3.11 Gujarats system för stimulanser till industrin

- (92) Under undersökningen framkom det att de indiska samarbetsvilliga tillverkarna inte beviljades några förmåner enligt detta system under översynsperioden. Någon ytterligare analys av systemet behövde därför inte göras i denna undersökning.

3.12 De utjämningsbara subventionernas storlek

- (93) För de undersökta exporterande tillverkarna varierar de utjämningsbara subventionernas storlek, fastställd enligt bestämmelserna i grundförordningen och uttryckt i procent av värdet, mellan 7,5 % och 12,4 %. Dessa subventionsbelopp överstiger det tröskelvärdet som anges i artikel 14.5 i grundförordningen.
- (94) Följaktligen anses det att subventioneringen fortsatte under översynsperioden, i enlighet med artikel 18 i grundförordningen.

3.13 Slutsats om sannolikheten för fortsatt eller återkommande subventionering

- (95) I enlighet med artikel 18.2 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida det var sannolikt att subventioneringen skulle fortsätta eller återkomma om åtgärderna upphörde att gälla.
- (96) I detta hänseende erinras det om att endast två kända exporterande tillverkare av den berörda produkten samarbetade. Från de tillgängliga statistiska uppgifterna från Indien och unionen går det inte att fastställa dessa exportörers andel av de indiska exporterande tillverkarnas totala försäljning till unionen av den berörda produkten. Dessa statistiska uppgifter pekar dock på att det finns andra tillverkare som skulle kunna sälja den berörda produkten till unionen.
- (97) Det fastslogs att de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna under översynsperioden fortsatte att få utjämningsbara subventioner från Indiens myndigheter. De subventionssystem som analyserats ovan ger återkommande förmåner och det finns inget som tyder på att dessa program kan komma att fasas ut eller ändras inom överskådlig framtid, eller att de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna skulle sluta få förmåner enligt dessa system.
- (98) Det finns inga tillgängliga uppgifter som tyder på att de andra exporterande tillverkarna inte skulle fortsätta att få förmåner från de subventionssystem som analyserats ovan. Slutsatsen dras därför att subventioneringen på landsomfattande nivå fortsatte.
- (99) Mot bakgrund av de undersökningsresultat som beskrivs ovan dras slutsatsen att subventioneringen fortsatte under

översynsperioden och troligen kommer att fortsätta i framtiden.

4. TILLVERKNING I UNIONEN

- (100) Under översynsperioden tillverkades den likadana produkten i unionen av följande unionstillverkare: Sandoz, DSM, Deretil, ACS Dobfar SpA och Antibioticos SA. Sökandena begärde en översyn vid giltighetstidens utgång av de gällande antisubventionsåtgärderna. Alla tillgängliga uppgifter om unionstillverkarna, däribland uppgifterna som uppgavs i begäran om översyn och de uppgifter som inhämtats från unionstillverkarna före och efter det att undersökningen inleddes, användes för att fastställa unionens sammanlagda tillverkning. På grundval av detta skattades unionens sammanlagda tillverkning under översynsperioden till 7 093 ton.
- (101) De unionstillverkare som svarar för unionens sammanlagda tillverkning utgör unionsindustrin i enlighet med artikel 9.1 i grundförordningen och kommer nedan att kallas *unionsindustrin*. Eftersom den likadana produkt som tillverkades av de tre unionstillverkarna, vilka lämnat in ett besvarat frågeformulär under översynsperioden, utgjorde upp till 95 % av unionens sammanlagda tillverkning av den likadana produkten, anses dessa tillverkares uppgifter vara representativa för hela unionsindustrin.

5. SITUATIONEN PÅ UNIONSMARKNADEN

5.1 Inledande anmärkning

- (102) För att bedöma utvecklingen av importvolymerna och priserna användes Eurostats importstatistik för Taric-numren 2941 10 10 10, 2941 10 20 10 och 2941 90 00 30 för 2007–2008 och för Taric-numren 2941 10 00 10 och 2941 90 00 30 från och med 2009, enligt vad som var tillämpligt under perioden i fråga.
- (103) Med tanke på antalet unionstillverkare och det faktum att en unionstillverkare tillverkade den likadana produkten inom ramen för ett bearbetningsavtal med en annan tillverkare, anges uppgifterna rörande unionsindustrin vid behov endast som index eller intervall till skydd för konfidentiella uppgifter.

5.2 Förbrukningen på unionsmarknaden

- (104) Unionsindustrin säljer den likadana produkten till icke-närstående kunder och säljer/överför den till närstående företag för vidare bearbetning.
- (105) Försäljning till icke-närstående enheter ansågs utgöra den "öppna marknaden". Försäljning/överföring till närstående enheter ansågs vara "företagsintern användning".
- (106) Vid beräkning av den synbara förbrukningen i unionen av den berörda produkten och den likadana produkten räknade kommissionen samman följande:
- Den totala importvolymen till unionen av den undersökta produkten enligt uppgifter från Eurostat.
 - Försäljningsvolymen i unionen av den likadana produkt som har tillverkats av unionsindustrin.

— Volymen av unionsindustrins företagsinterna användning av den likadana produkten.

— Den skattade försäljningen i unionen av den likadana produkt som har tillverkats av andra kända unions-tillverkare.

(107) Det bör noteras att för att undvika en dubbelräkning av försäljningsvolymerna utslöts försäljningen inom ramen för ett bearbetningsavtal mellan två unionstillverkare från beräkningen ovan.

(108) På grundval av detta ökade förbrukningen i unionen av den berörda produkten och den likadana produkten successivt med 28 % under skadeundersökningsperioden.

Förbrukning (ton)	2007	2008	2009	ÖP
Berörd produkt och likadana produkt	6 601	7 021	7 783	8 423
Index	100	106	118	128

5.3 Import från Indien

5.3.1 Volym, marknadsandel och priser på importen från Indien

Import (ton)	2007	2008	2009	ÖP
Import av berörd produkt till fri omsättning	32,6	16,1	1,9	1,4
Index	100	49	6	4
Import av berörd produkt inom ramen för aktiv förädling	45,5	3,7	15,5	14,5
Index	100	8	34	32

(109) Importvolymen av den berörda produkten från Indien till fri omsättning har minskat med 96 % under skadeundersökningsperioden enligt uppgifter från Eurostat. Under 2008 sågs en betydande nedgång med 51 procentenheter, som fortsatte 2009 med ytterligare 43 procentenheter och under översynsperioden med 2 procentenheter.

(110) En lite annorlunda utveckling kunde ses för importen inom ramen för förfarandet för aktiv förädling som inte omfattas av utjämningsstullar och importtullar. Importen minskade med 92 % under 2007–2008, medan den ökade 2009 och var relativt oförändrad under översynsperioden.

Genomsnittligt importpris (euro/ton)	2007	2008	2009	ÖP
Import av berörd produkt till fri omsättning	25 863	28 934	34 758	19 200
Index	100	112	134	74
Import av berörd produkt inom ramen för aktiv förädling	35 616	37 443	30 894	30 044

Genomsnittligt importpris (euro/ton)	2007	2008	2009	ÖP
Index	100	105	87	84

(111) Det genomsnittliga importpriset för den berörda produkten från Indien till fri omsättning ökade med 34 % under 2007–2009 och sjönk sedan markant under översynsperioden till en nivå som var 26 % lägre än 2007. Även importpriserna inom ramen för förfarandet för aktiv förädling utvecklades negativt och sjönk med 16 % under skadeundersökningsperioden. Att priserna för de två importförfarandena utvecklades olika kan förklaras av att den typ av den berörda produkten som huvudsakligen importerades, dvs. cefalexin, relativt sett är dyrare än andra typer.

Marknadsandel för import från Indien	2007	2008	2009	ÖP
Import av berörd produkt till fri omsättning	0,5 %	0,2 %	0,0 %	0,0 %
Index	100	46	5	3
Import av berörd produkt inom ramen för aktiv förädling	0,7 %	0,1 %	0,2 %	0,2 %
Index	100	8	29	25

(112) Marknadsandelen för importen från Indien till fri omsättning eller inom ramen för förfarandet för aktiv förädling var mycket liten under skadeundersökningsperioden och minskade i båda fallen.

(113) En unionstillverkare uppgav att importen från Indien, som grundades på uppgifter från Eurostat, har skattats felaktigt eftersom indisk exportstatistik visar på större exportvolymerna än de som Eurostat angett. Det bör noteras att det är kommissionens gängse praxis att använda uppgifter från Eurostat som grund för importstatistiken. Dessutom anger inte den indiska exportstatistiken den slutliga destinationen för exporten och om den faktiskt kommer till unionen. Påståendet måste därför avvisas.

5.3.2 Prisunderskridande

(114) Mot bakgrund av att den ytterst låga importvolymen från Indien som kom in på unionsmarknaden till fri omsättning kan ingen meningsfull slutsats dras vad gäller prisunderskridande. När det gäller importen inom ramen för förfarandet för aktiv förädling var prisunderskridandemarginalen negativ. Denna import var dock mindre än tio ton och berörde bara en produkttyp (cefalexin) som även är den dyraste produkttypen på marknaden och används mindre. Därför konstaterades att transaktionsdatan rörande import inom ramen för förfarandet för aktiv förädling inte var representativ och inte kunde användas för att beräkna prisunderskridandet på ett meningsfullt sätt samt inte var lämplig för ytterligare analys.

(115) En unionstillverkare uppgav att en uppdelad analys av de två importkategorierna, dvs. till fri omsättning och inom ramen för förfarandet för aktiv förädling, inte överensstämmer med förfaringsättet i tidigare översynsförfaranden och även strider mot kommissionens etablerade praxis.

(116) I detta avseende bör noteras att de volymer som importerades antingen inom ramen för förfarandet för aktiv förädling eller till fri omsättning inte var tillräckliga för att man ska kunna dra några meningsfulla slutsatser, vilket konstateras i skäl 115. Med hänsyn till den låga nivån på den sammanlagda volymen gäller även denna slutsats för den volymen.

5.4 Import från övriga tredjeländer

Import från tredjeländer	2007	2008	2009	ÖP
Volym (ton)				
Singapore	1 557,7	1 448,2	2 030,5	2 425,3
Index	100	93	130	156
Kina	487,6	622,5	1 176,9	1 234,7
Index	100	128	241	253
Oman	373,4	438,5	301,7	287,9
Index	100	117	81	77
Övriga tredjeländer	67,8	327,5	74,2	73,2
Index	100	483	109	108
Summa	2 486,5	2 836,7	3 583,3	4 021,1
Index	100	114	144	162

(117) Importen av den undersökta produkten från andra länder än Indien ökade med 62 % under skadeundersökningsperioden och marknadsandelarna ökade med mer än 10 procentenheter från 37,6 % till 47,7 %, vilket sammanföll med den ökade förbrukningen på unionsmarknaden. Bland exportländerna var Singapore, Kina och Oman de huvudsakliga leverantörerna på unionsmarknaden.

Genomsnittligt importpris (euro per ton)	2007	2008	2009	ÖP
Singapore	44 218	36 590	27 007	22 485
Index	100	83	61	51
Kina	29 515	26 622	21 224	20 683
Index	100	90	72	70
Oman	29 875	27 665	23 440	22 597
Index	100	93	78	76

Genomsnittligt importpris (euro per ton)	2007	2008	2009	ÖP
Övriga tredjeländer	38 324	35 987	45 628	46 938
Index	100	94	119	122
Summa	39 020	32 953	25 193	22 385
Index	100	84	65	57

(118) De genomsnittliga importpriserna från tredjeländer har minskat betydligt med 43 % under skadeundersökningsperioden. Fastän importpriserna från de främsta exportländerna (Singapore, Kina och Oman) underskred unionens priser med cirka 20 % under översynsperioden, produkt för produkt, och importvolymerna ansågs vara signifikanta, påverkade uppenbarligen inte denna lågprisimport unionsindustrins lönsamhet.

(119) En unionstillverkare hävdade att analysen av utvecklingen av det genomsnittliga importpriset borde ha beaktat de olika produkttyperna. Det bör noteras att i linje med gängse praxis bör analysen av bland annat prisutvecklingen göras på grundval av den berörda produkten, oberoende av varje produkttyps andel. Det noteras också att i detta fall kunde ingen slutsats dras från utvecklingen av importpriser från tredjeländer under skadeundersökningsperioden. Detta påstående måste därför avvisas.

(120) Samtliga unionstillverkare hävdade att import från bland annat Kina och Oman främst består av trihydratamoxicillin för veterinära användningsområden och att detta borde ha beaktats i prisanalysen. Det bör noteras att den undersökta produkten omfattar antibiotika avsedd både för människor och djur. Dessutom var de uppgifter som lämnades till stöd för detta påstående inte styrkta. Detta påstående måste därför avvisas.

(121) En unionstillverkare ifrågasatte den grund på vilken prisjämförelserna för trihydratamoxicillin och trihydratampicillin gjordes under översynsperioden eftersom uppgifterna från Eurostat inte särskiljer dessa två produkttyper. I detta avseende visade det sig att unionsindustrins priser för dessa två produkttyper var snarlika och därför var det inte orimligt att göra en sammanslagen prisjämförelse.

(122) När det gäller importen från Singapore hävdade samtliga unionstillverkare att närstående parter genomförde den till internpris. Under dessa omständigheter skulle de genomsnittliga priserna från tredjeländer snedvridas om dessa importörer inkluderades. Det bör noteras att om denna import skulle uteslutas från prisjämförelsen skulle slutsatsen ovan vad gäller prisunderskridandemarginalen inte ändras signifikant och slutsatsen att lågprisimporten inte påverkade unionsindustrins lönsamhet skulle kvarstå.

5.5 Unionsindustrins ekonomiska situation

- (123) När det gäller följande ekonomiska indikatorer för unionsindustrin konstaterades att en meningsfull analys och utvärdering måste inrikta sig på situationen på den öppna marknaden: försäljningsvolym och försäljningspriser på unionsmarknaden, marknadsandel och lönsamhet. I de fall där det var möjligt och berättigat jämfördes undersökningsresultaten sedan med uppgifterna för den företagsinterna marknaden för att ge en fullständig bild av unionsindustrins situation.
- (124) När det gäller de övriga ekonomiska indikatorerna konstaterades dock att dessa kan bedömas på ett rimligt sätt endast om hela verksamheten beaktas. Faktorer som tillverkning (för såväl den företagsinterna som den öppna marknaden), kapacitet, kapacitetsutnyttjande, investeringar, inventarier, lager, sysselsättning, produktivitet, löner, tillväxt och förmåga att anskaffa kapital beror på hela verksamheten, oavsett om produkterna säljs på den företagsintern eller den öppna marknaden.
- (125) Vissa av de ekonomiska indikatorerna i följande skäl har justerats efter det att en unionstillverkare inkommit med synpunkter på det slutliga meddelandet av omständigheter och överväganden, på vars grundval det föreslogs att avsluta förfarandet. Dessa ändringar var inte av sådan art att de ändrar slutsatsen vad gäller unionsindustrins situation.

5.5.1 Tillverkning, kapacitet och kapacitetsutnyttjande

	2007	2008	2009	ÖP
Index för kapacitet	100	100	104	107
Index för tillverkning	100	95	96	98
Index för kapacitetsutnyttjande	100	95	92	91

- (126) Unionsindustrins tillverkningskapacitet var stabil 2007–2008 och sedan ökade den med 4 % 2008–2009 och med ytterligare 3 procentenheter under översynsperioden.
- (127) Tillverkningsvolymen erfor inte samma ökning på grund av oförutsedda tekniska problem hos en unionstillverkare under 2008 då tillverkningsvolymen sjönk med 5 % och sedan gradvis återhämtade sig fram till översynsperioden.
- (128) Den ökade tillverkningskapaciteten i kombination med en liten minskning av tillverkningen resulterade i att kapacitetsutnyttjandet minskade under skadeundersökningsperioden och nådde en nivå under översynsperioden som var 9 % lägre än 2007.

5.5.2 Försäljningsvolym, försäljningspris och marknadsandel

5.5.2.1 Försäljning på den öppna marknaden

Försäljning till icke-närstående parter i unionen	2007	2008	2009	ÖP
Index för volym	100	97	93	99
Index för genomsnittligt försäljningspris	100	121	104	104
Index för marknadsandel	100	90	79	78

- (129) Unionsindustrins försäljningsvolym till icke-närstående parter under översynsperioden var något lägre än 2007, minskade med 7 % 2009 och ökade sedan med 6 procentenheter under översynsperioden.
- (130) Unionsindustrins genomsnittliga försäljningspris på unionsmarknaden ökade med 4 % under skadeundersökningsperioden. Priserna ökade först markant med 21 % under 2008 för att därefter sjunka med 17 procentenheter 2009 och förblev slutligen oförändrade under översynsperioden.
- (131) En unionstillverkare hävdade att inverkan av importpriserna från Indien på unionsindustrin inte hade bedömts på ett korrekt sätt. Först bör det noteras att inget prisunderskridande kunde påvisas, vilket anges i skäl 115. Dessutom ökade unionsindustrins priser med 4 % under skadeundersökningsperioden, vilket anges i föregående skäl. Under dessa omständigheter anses importen från Indien inte ha haft någon negativ inverkan på unionsindustrins situation.
- (132) Den minskade försäljningen på unionsmarknaden till icke-närstående parter avspeglades i utvecklingen av marknadsandelen som minskade med 22 procentenheter under översynsperioden i jämförelse med 2007.

5.5.2.2 Företagsintern marknad

Företagsintern marknad i unionen	2007	2008	2009	ÖP
Index för volym	100	115	122	128
Index för genomsnittligt försäljningspris för företagsintern försäljning	100	100	111	110
Index för marknadsandel	100	109	104	100

- (133) Samtidigt som unionsindustrins försäljningsvolym till icke-närstående parter minskade trots en ökad efterfrågan under skadeundersökningsperioden, ökade den företagsinterna försäljningen med 28 %.
- (134) Marknadsandelen för unionsindustrins företagsinterna marknad ökade med 9 procentenheter 2008, för att sedan gradvis minska till samma nivå som 2007.

5.5.2.3 Unionsindustrins marknadsandel/ Tillväxt

Försäljnings till icke-närstående parter, företagsintern försäljning och företagsintern användning	2007	2008	2009	ÖP
Index för volym	100	107	108	114
Index för marknadsandel	100	100	92	90

- (135) Marknadsandelen för hela unionsindustrin beräknades genom att summera volymerna för den öppna och den företagsinterna marknaden i unionen. Trots att denna volym ökade med 14 % under skadeundersökningsperioden, minskade unionsindustrins marknadsandel med 10 procentenheter eftersom förbrukningen på marknaden ökade med 28 % under samma period. Detta tyder på att unionsindustrin inte drog nytta av tillväxten i förbrukningen.

5.5.3 Lager

Lager	2007	2008	2009	ÖP
Index för volym	100	74	63	46

- (136) Lagernivån minskade med 54 % från 2007 fram till slutet av översynsperioden, vilket främst beror på den ökade företagsinterna efterfrågan.

5.5.4 Lönsamhet

5.5.4.1 Lönsamhet på den öppna marknaden

Lönsamhet på den öppna marknaden	2007	2008	2009	ÖP
Index	100	447	218	253

- (137) Lönsamheten för unionsindustrins försäljning till icke-närstående parter på unionsmarknaden förbättrades betydligt med 153 procentenheter under översynsperioden. Denna utveckling kan förklaras med att priserna steg med i genomsnitt 2 % medan tillverkningskostnaderna minskade. I jämförelse med vinstmarginalen under översynsperioden i den senaste översynen har vinsten ökat med mer än 400 procentenheter.
- (138) Det bör noteras att med undantag av 2007 var unionsindustrins vinstnivå högre under skadeundersökningsperioden än den eftersträlvade vinstmarginalen som fastställdes i den föregående översynen, dvs. 10 % (eftersträlvad vinst).
- (139) Två unionstillverkare hävdade att lönsamheten inte hade bedömts på ett riktigt sätt eftersom vinsten som erhöles av närstående leverantörer i tidigare led drogs av från deras kostnader. I detta avseende är det etablerad praxis att dra av vinsten som erhållits av de närstående parterna som är inbegripna i tillverkningen av råvaror. Denna invändning kunde därför inte beaktas.

5.5.4.2 Lönsamhet för företagsintern försäljning

Lönsamhet för företagsintern försäljning	2007	2008	2009	ÖP
Index	100	55	153	151

- (140) Lönsamheten för unionsindustrins företagsinterna försäljning på unionsmarknaden förbättrades med 51 % under översynsperioden. Denna utveckling kan till största delen förklaras med att priserna steg med i genomsnitt 10 %. Eftersom denna prisutveckling är grundad på internpriser bör dock ingen meningsfull slutsats dras av detta.

5.5.5 Investeringar, räntabilitet, kassaflöde och förmåga att anskaffa kapital

	2007	2008	2009	ÖP
Index för investeringar	100	246	342	129
Index för räntabilitet	100	233	52	62
Index för kassaflöde	100	236	83	107

- (141) Investeringarna ökade under skadeundersökningsperioden. Investeringarna var knutna till ökningarna i tillverkningskapacitet i syfte att leverera både till den företagsinterna och den öppna marknaden.
- (142) Undersökningen visade också att räntabiliteten, dvs. nettovinsten före skatt för produkten uttryckt som en andel av det bokförda nettovärdet på anläggningstillgångar som avsatts för produkten, minskade under skadeundersökningsperioden.
- (143) Kassaflödet ökade med 7 % under skadeundersökningsperioden eftersom minskningen i lönsamhet kunde kompenseras med en minskning av lagret under andra halvan av skadeundersökningsperioden.

5.5.6 Sysselsättning, produktivitet och löner

	2007	2008	2009	ÖP
Index för sysselsättning	100	106	111	109
Index för produktivitet	100	89	87	89
Index för löner	100	104	106	106

- (144) Sysselsättningen ökade med 9 % under skadeundersökningsperioden vilket överensstämmer med investeringarna i tillverkningskapacitet, medan de genomsnittliga lönerna endast ökade med 6 %. Produktiviteten minskade med totalt 11 % på grund av de oväntade tekniska problemen som drabbade en unionstillverkare.

5.5.7 Storleken på den utjämningsbara subventionen och återhämtning från tidigare subventionering

- (145) Med tanke på omfattningen av den subventionerade importen från Indien kan storleken på den faktiska subventioneringen inte anses vara betydande.
- (146) Unionsindustrins situation har förbättrats avsevärt sedan den senaste översynen och även under skadeundersökningsperioden. Bedömningen är därför att unionsindustrin har lyckats återhämta sig helt från tidigare subventioneringar.

5.6 Slutsats beträffande unionsindustrins ekonomiska situation

- (147) Volymen av den subventionerade importen av den berörda produkten var obetydlig mellan 2007 och översynsperioden. Med undantag av vissa skadeindikatorer, såsom marknadsandel, tillverkningsvolym och räntabilitet, utvecklades de flesta skadeindikatorerna positivt under skadeundersökningsperioden, inklusive lönsamhet (+ 153 %), försäljningspris (+ 4 %), försäljningsvolym (+ 14 %), sysselsättning (+ 10 %) och investeringar (+ 29 %). Lönsamhetsnivån som uppnåddes på unionsmarknaden var, med undantag för 2007, högre än den eftersträlvade vinstmarginal som fastställdes i den föregående översynen, dvs. 10 %. Den positiva utveckling som det stora flertalet indikatorer uppvisar beror främst på unionsindustrins tillförlitlighet och de långvariga kundrelationer som den har utvecklat under de gångna åren, men även på den prisnivå som unionsindustrin lyckats uppnå på marknaden.
- (148) En unionstillverkare hävdade att analysen av pris- och vinstutvecklingen borde ta hänsyn till bristen på råvaror 2007 och 2008. Det hävdades att denna brist ledde till exceptionella pris- och vinstökningar 2008, och även till viss del 2009. I detta hänseende gäller de exceptionella pris- och vinstnivåerna endast 2008, vilket kan ses i tabellerna 5.5.2.1 och 5.5.4.1. De vinstnivåer som uppnåddes 2009 och under översynsperioden verkar inte längre vara påverkade av bristen på råvaror. Slutsatsen i skäl 139 om att vinsten under skadeundersökningsperioden var högre än den eftersträlvade vinsten är fortfarande giltig.
- (149) Tack vare möjligheten att kunna sälja en viss del av de tillverkade produkterna på den företagsinterna marknaden kunde unionsindustrin upprätthålla ett högt kapacitetsutnyttjande, minska sina fasta kostnader och förbli konkurrenskraftig genom kostnadseffektivitet.
- (150) Mot bakgrund av den positiva utvecklingen av indikatorerna för unionsindustrin anses unionsindustrin inte ha lidit någon väsentlig skada under skadeundersökningsperioden.

5.7 Den subventionerade importens verkningar

- (151) Mot bakgrund av den låga importvolymen av den berörda produkten till unionen under skadeundersökningsperioden hade den subventionerade importen ingen skadlig inverkan på unionsindustrins resultat. Enligt vad som anges ovan anses unionsindustrin inte ha lidit någon väsentlig skada under skadeundersökningsperioden.

6. SANNOLIKHET FÖR ATT SKADAN ÅTERKOMMER

- (152) Eftersom de flesta skadeindikatorer uppvisade en positiv utveckling under skadeundersökningsperioden led inte unionsindustrin någon väsentlig skada under denna period. I enlighet med artikel 18.2 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida det var sannolikt att skadan skulle återkomma om åtgärderna upphörde att gälla.

6.1 Outnyttjad kapacitet i det berörda landet

- (153) Undersökningen visade att de tre samarbetsvilliga indiska tillverkarnas kapacitetsutnyttjande hade nått väldigt höga nivåer under översynsperioden. Mot denna bakgrund verkar det som om deras outnyttjade kapacitet, som skulle kunna riktas mot unionsmarknaden vid avsaknad av åtgärder, är begränsad.
- (154) Efter meddelandet av uppgifter hävdade flera unionstillverkare att Indien hade en stor outnyttjad kapacitet och att de samarbetsvilliga indiska exporterande tillverkarnas kapacitetsutnyttjande inte var representativt för hela den indiska sektorn. En unionstillverkare hävdade till och med att den outnyttjade kapaciteten hos sju ledande indiska exportörer skulle motsvara volymer som var mycket större än förbrukningen på den öppna marknaden i unionen.
- (155) I detta hänseende bör det först understrykas att kapacitetsutnyttjandet för de tre samarbetsvilliga exporterande tillverkarna var ett beräknat vägt genomsnitt som grundats på kontrollerade uppgifter och som särskilt hänförde sig till den berörda produkten. Dessutom var dessa tre samarbetsvilliga exporterande tillverkarna stora tillverkare och ingick bland de sju indiska exportörer som hävdades vara "ledande". De uppgifter som unionstillverkarna lade fram om dessa sju indiska tillverkares outnyttjade kapacitet grundades huvudsakligen på "kunskap om marknaden" och kunde inte styrkas med faktisk bevisning, fastän detta särskilt efterfrågades. Uppgifterna måste därför lämnas utan beaktande och det bekräftades, på grundval av tillgängliga kontrollerade uppgifter, att den outnyttjade kapaciteten i Indien verkar vara begränsad.

6.2 De indiska exporterande tillverkarnas exportbeteende

(156) På grundval av indisk officiell statistik fastställdes att försäljningspriset till Indiens tio främsta exportmarknader i genomsnitt var cirka 20 % lägre än unionsindustrins försäljningspris på unionsmarknaden under översynsperioden. De indiska exportpriserna överensstämde med de andra huvudaktörernas priser på unionsmarknaden, vilket beskrivs i skäl 119. Det konstaterades att lågprisimporten under skadeundersökningsperioden från dessa andra länder inte hade en negativ verkan på unionsindustrins resultat. Under dessa omständigheter anses det inte sannolikt att de indiska exportpriserna skulle vara skadliga för unionsindustrin om åtgärderna skulle upphöra att gälla eftersom den redan är utsatt för konkurrens från andra exportländer med samma prisbeteende utan att ha lidit väsentlig skada.

(157) Två unionstillverkare angav också att om åtgärderna skulle upphöra att gälla skulle de indiska tillverkarna omdirigera den export som för närvarande säljs på andra marknader till unionen på grund av unionsmarknadens attraktiva priser. Det bör noteras att om de indiska tillverkarna skulle omdirigera sin export till unionen skulle de konkurrera med andra tredjeländer som redan exporterar betydande mängder till unionen. Dessutom har det fastställts att import från tredjeländer till priser som är jämförbara med indiska exportpriser till andra marknader inte har påverkat unionsindustrins resultat, vilket anges i skäl 119. På denna grundval bedöms det att om indiska exportvolymerna till unionen ökar till priser som är jämförbara med dem på andra exportmarknader, skulle unionsindustrin inte lida någon väsentlig skada.

(158) Två unionstillverkare hävdade också att det faktum att Förenta staterna har importförbud mot vissa indiska tillverkningsanläggningar för antibiotika skulle resultera i att ytterligare mängder omdirigeras till unionsmarknaden. I detta avseende är dock slutsatsen i föregående skäl om en eventuell omdirigering av export fortfarande giltig.

6.3 Företagsintern marknad

(159) Den företagsinterna marknaden stod för 50–60 % av unionsindustrins öppna och företagsinterna marknad under skadeundersökningsperioden och förbrukningen på unionsindustrins företagsinterna marknad ökade med mer än 20 % under samma period. Med tanke på marknadens egenskaper och storlek antar man att om åtgärderna skulle upphöra att gälla skulle den företagsinterna marknaden inte påverkas av den troliga ökningen av indisk export. Den företagsinterna marknaden skulle således sörja för att unionsindustrin även fortsättningsvis har ett högt kapacitetsutnyttjande och stordriftsfördelar.

6.4 Slutsats beträffande sannolikheten för återkommande skada

(160) Mot denna bakgrund konstaterades att om åtgärderna skulle upphöra att gälla är det inte troligt att den subventionerade importen från Indien skulle vålla unionsindustrin väsentlig skada eftersom de flesta skadeindikatorerna utvecklades positivt under skadeundersökningsperioden, även om importen från andra länder till jämförbara priser var betydande och ökade. Därför drogs slutsatsen att det inte är sannolikt att skadan återkommer om åtgärderna upphör att gälla.

7. UNIONENS INTRESSE

(161) En unionstillverkare hävdade att en analys borde gjorts avseende unionens intresse. Det är dock inte meningsfullt att undersöka unionens intresse eftersom det har konstaterats att det inte är sannolikt att skadan återkommer. Påståendet avvisades därför.

8. SÄRSKILD ÖVERVAKNING

(162) Mot bakgrund av slutsatsen om sannolikheten för fortsatt subventionering i skäl 100 och den inverkan det kan ha på framtida handelsflöden kommer kommissionen att övervaka importvolymerna av den berörda produkten. Om en betydande skillnad i dessa volymer skulle uppstå kommer kommissionen att överväga om någon åtgärd bör vidtas och i så fall vilken.

(163) Övervakningen kommer att begränsas till en period på två år efter det att denna förordning offentliggjorts.

9. AVSLUTANDE

(164) Mot bakgrund av resultaten av denna översyn bör utjämningsstullen vid import av vissa bredspektrumantibiotika med ursprung i Indien upphöra.

(165) De berörda parterna underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för kommissionens förslag att avsluta undersökningen och gavs tillfälle att lämna synpunkter. De inkomna synpunkterna behandlades i de relevanta avsnitten men ändrade inte slutsatserna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den översyn vid giltighetstidens utgång av de utjämningsåtgärder som tillämpas på import av vissa bredspektrumantibiotika som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 2941 10 00 och ex 2941 90 00 med ursprung i Indien, som inleddes enligt artikel 18.2 i förordning (EG) nr 597/2009, avslutas härmed och de åtgärder som gäller för import med ursprung i Indien ska upphöra att gälla.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 augusti 2011.

På rådets vägnar
M. DOWGIELEWICZ
Ordförande

RÅDETS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 804/2011**av den 10 augusti 2011****om genomförande av förordning (EU) nr 204/2011 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EU) nr 204/2011 av den 2 mars 2011 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen ⁽¹⁾, särskilt artikel 16.2, och

av följande skäl:

- (1) Den 2 mars 2011 antog rådet förordning (EU) nr 204/2011 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen.
- (2) Mot bakgrund av den allvarliga situationen i Libyen och i enlighet med rådets genomförandebeslut 2011/500/Gusp

av den 10 augusti 2011 om genomförande av beslut 2011/137/Gusp om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen ⁽²⁾ bör ytterligare två enheter föras upp på förteckningen över fysiska och juridiska personer, enheter eller organ som är föremål för restriktiva åtgärder i bilaga III till förordning (EU) nr 204/2011.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De enheter som förtecknas i bilagan till denna förordning ska läggas till i förteckningen i bilaga III till förordning (EU) nr 204/2011.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 augusti 2011.

På rådets vägnar
M. DOWGIELEWICZ
Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 58, 3.3.2011, s. 1.

⁽²⁾ Se sidan 53 i detta nummer av EUT.

BILAGA

Enheter som avses i artikel 1

	Namn	Identifierings-uppgifter	Skäl	Datum för uppförande på förteckningen
1.	Al-Shahara Oil Services Company (även kallat Al Sharara, Al-Shahara oil service company, Sharara Oil Service Company, Sharara, Al-Sharara al-Dhahabiya Oil Service Company)	Al-Saqa District, Beside al-Saqa Mosque, Tripoli, Libyen Tfn: +218 21362 2163 Fax: +218 21362 2161	Enhet som agerar på Gaddafi-regimens vägnar eller under dess ledning.	10.8.2011
2.	Organisation for Development of Administrative Centres (Odac)	www.odac-libya.com	Enhet som agerar på Gaddafi-regimens vägnar eller under dess ledning. Odac har varit behjälpligt vid många tusen statligt finansierade infrastrukturprojekt.	10.8.2011

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) nr 805/2011

av den 10 augusti 2011

om detaljerade bestämmelser för flygledarcertifikat samt vissa andra certifikat och intyg enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 216/2008 av den 20 februari 2008 om fastställande av gemensamma bestämmelser på det civila luftfartsområdet och inrättande av en europeisk byrå för luftfartssäkerhet, och om upphävande av rådets direktiv 91/670/EEG, förordning (EG) nr 1592/2002 och direktiv 2004/36/EG⁽¹⁾, särskilt artikel 8c.10, och

av följande skäl:

- (1) Förordning (EG) nr 216/2008 syftar till att upprätta och upprätthålla en hög och enhetlig säkerhetsnivå inom den civila luftfarten i Europa. Förordningen skapar förutsättningar för att man ska kunna uppnå detta mål och andra mål som rör säkerheten inom den civila luftfarten.
- (2) Genomförandet av förordning (EG) nr 216/2008 samt den nya lagstiftningen om det gemensamma europeiska luftrummet II⁽²⁾ förutsätter att mer detaljerade tillämpningsföreskrifter antas, särskilt vad gäller certifieringen av flygledare, i syfte att upprätthålla en hög och enhetlig säkerhetsnivå inom den civila luftfarten i Europa, garantera högsta möjliga krav på ansvarsmedvetande och kompetens, öka tillgången till flygledare och främja det ömsesidiga erkännandet av certifikat, samtidigt som målet om en allmän förbättring av flygsäkerheten och personalens kompetens fullföljs.
- (3) Flygledare samt personer och organisationer som medverkar i utbildning, testning, kontroll eller medicinsk bedömning av dessa flygledare måste uppfylla de relevanta grundläggande krav som fastställs i bilaga Vb till förordning (EG) nr 216/2008. Enligt den förordningen bör flygledare samt personer och organisationer som deltar i deras utbildning certifieras eller licensieras när de befunnits uppfylla de grundläggande kraven.

(4) Det certifikat som infördes genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/23/EG av den 5 april 2006 om ett gemenskapscertifikat för flygledare⁽³⁾ har visat sig vara en framgångsrik metod för erkännande av den särskilda betydelse som flygledarna har för ett säkert tillhandahållande av flygkontrolltjänster. Inrättandet av unionsomfattande normer för behörighet har också minskat skillnaderna inom detta område, vilket har lett till att arbetet kan organiseras effektivare inom ramen för det växande regionala samarbetet mellan leverantörerna av flygtrafiktjänster. Att upprätthålla och förbättra det gemensamma certifieringssystemet för flygledare inom unionen är därför en viktig del av det europeiska systemet för flygkontrolltjänst.

(5) Direktiv 2006/23/EG har upphävts genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1108/2009⁽⁴⁾. Bestämmelserna i direktiv 2006/23/EG fortsätter emellertid att gälla fram till den dag då de åtgärder som avses i artikel 8c.10 i förordning (EG) nr 216/2008 börjar tillämpas. I denna förordning fastställs dessa åtgärder.

(6) Bestämmelserna i denna förordning återspeglar teknikens utvecklingsnivå, inbegripet bästa praxis och den vetenskapliga och tekniska utvecklingen, inom området flygledarutbildning. De har utvecklats på grundval av direktiv 2006/23/EG och innebär ett för medlemsstaterna gemensamt införlivande av de normer och rekommendationer som fastställs i konventionen angående internationell civil luftfart, som undertecknades i Chicago den 7 december 1944, och de säkerhetskrav (*Eurocontrol Safety Regulatory Requirements*) som antagits av Europeiska organisationen för säkrare flygtrafiktjänst (Eurocontrol), inrättad genom den internationella konventionen av den 13 december 1960.

(7) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av gemensamma krav för certifiering av och medicinska intyg för flygledare bör medlemsstaternas behöriga myndigheter samt, i tillämpliga fall, Europeiska byrån för luftfartssäkerhet (*byrån*), följa gemensamma förfaranden för att bedöma om dessa krav uppfylls. Byrån bör utarbeta certifieringsspecifikationer, godtagbara sätt att uppfylla krav samt vägledning för att främja den enhetlighet vid tillsyn som är nödvändig.

⁽¹⁾ EUT L 79, 19.3.2008, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1070/2009 av den 21 oktober 2009 om ändring av förordningarna (EG) nr 549/2004, (EG) nr 550/2004, (EG) nr 551/2004 och (EG) nr 552/2004 i syfte att förbättra det europeiska luftfartssystemets kvalitet och hållbarhet (EUT L 300, 14.11.2009, s. 34).

⁽³⁾ EUT L 114, 27.4.2006, s. 22.

⁽⁴⁾ EUT L 309, 24.11.2009, s. 51.

- (8) De särskilda förhållanden som kännetecknar unionens flygtrafik gör det nödvändigt att införa och effektivt tillämpa gemensamma normer för behörighet för flygledare som är anställda av leverantörer av flygtrafiktjänster som tillhandahåller flygledningstjänst/flygtrafiktjänster (ATM/ANS) till allmänheten.
- (9) Medlemsstaterna bör emellertid så långt det är möjligt se till att de tjänster som militär personal tillhandahåller eller ger tillgång till för allmänt bruk erbjuder en säkerhetsnivå som åtminstone motsvarar den som fastställts i de grundläggande kraven i bilaga Vb i grundförordningen. Medlemsstaterna kan också besluta att tillämpa principerna i denna förordning på militär personal som tillhandahåller tjänster till allmänheten enligt artikel 1.2 c i den förordningen.
- (10) De myndigheter som utför tillsyn och kontroll av överensstämmelse bör vara tillräckligt oberoende gentemot leverantörer av flygtrafiktjänster samt utbildningsleverantörer. Myndigheterna måste också kunna utföra sina uppgifter på ett effektivt sätt. Den behöriga myndighet som utses för genomförandet av denna förordning kan vara samma organ som utsetts eller inrättats enligt artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 549/2004 av den 10 mars 2004 om ramen för inrättande av det gemensamma europeiska luftrummet ⁽¹⁾, i dess lydelse enligt förordning (EG) nr 1070/2009. Byrån bör uppträda som behörig myndighet för genomförandet av denna förordning och utfärda och förnya certifikat för organisationer som bedriver flygledarutbildning och som är lokaliserade utanför medlemsstaternas territorium och, i tillämpliga fall, deras personal.
- (11) För att tillhandahålla flygtrafiktjänster krävs det högt utbildad personal vars behörighet kan visas på olika sätt. För flygkontroll är det lämpligt att upprätthålla ett gemensamt certifieringssystem för flygledare i unionen, vilket bör ses som ett slags examensbevis för varje enskild flygledare. Behörigheten på certifikatet bör ange den typ av flygtrafikledningstjänst som en flygledare är behörig att tillhandahålla. Samtidigt visar de behörighetstillägg som ingår i certifikatet både flygledarens specifika behörighet och de behöriga myndigheternas bemyndiganden att tillhandahålla tjänster för en viss sektor eller grupp av sektorer. Därför bör myndigheterna ha möjlighet att utvärdera flygledarnas kvalifikationer när de utfärdat certifikat eller förlänger giltigheten för behörighetstilläggen. De behöriga myndigheterna bör också ha möjlighet att tillfälligt upphäva ett certifikat, behörigheter eller behörighetstillägg när kvalifikationerna ifrågasätts.
- (12) Säkerhetskulturen bör stärkas ytterligare, framför allt genom att integrera en tillförlitlig tillbudsrapportering och s.k. Just Culture för att dra lärdomar av tillbud. Denna förordning bör inte fastställa någon automatisk koppling mellan ett tillbud och tillfälligt upphävande av ett certifikat, en behörighet eller ett behörighetstillägg. Ett återkallande av certifikatet bör ses som en sista utväg för extrema fall.
- (13) För att stärka medlemsstaternas förtroende för varandras system för certifiering av flygledare är det nödvändigt att anta gemensamma regler för erhållande och bibehållande av certifikatet. För att garantera högsta möjliga säkerhetsnivå är det därför viktigt att införa enhetliga krav när det gäller utbildning, kvalifikationer, kompetens och tillträde till flygledaryrket. Detta bör leda till att säkra och högkvalitativa flygkontrolltjänster tillhandahålls samt bidra till att certifikaten erkänns i hela unionen, vilket ökar den fria rörligheten och förbättrar tillgången till flygledare.
- (14) Denna förordning ska inte leda till något kringgående av befintliga nationella bestämmelser om rättigheter och skyldigheter i anställningsförhållanden mellan arbetsgivaren och sökande flygledare.
- (15) För att göra kvalifikationerna jämförbara i hela unionen måste de utformas på ett tydligt och allmänt godtagbart sätt. Detta kommer att bidra till att garantera säkerheten, inte bara inom luftrum som kontrolleras av en leverantör av flygtrafiktjänster, utan i synnerhet i gränssnittet mellan olika tjänsteleverantörer.
- (16) Vid många tillbud och olyckor spelar kommunikation en avgörande roll. I denna förordning fastställs därför detaljerade språkkunskapskrav för flygledare. Dessa krav grundar sig på de krav som har antagits av Internationella civila luftfartsorganisationen (ICAO) och utgör en möjlighet att tillämpa dessa internationellt godkända normer. Det är nödvändigt att tillämpa principerna om icke-diskriminering, öppenhet och proportionalitet när det gäller språkraven, så att den fria rörligheten stimuleras samtidigt som säkerheten garanteras.

⁽¹⁾ EUT L 96, 31.3.2004, s. 10.

- (17) Målen för den inledande utbildningen beskrivs i Eurocontrols dokument "Specification for the ATCO Common Core Content Initial Training", som har utarbetats på begäran av medlemmarna i Eurocontrol och som betraktas som de accepterade normerna. För lokal utbildning måste bristen på allmänt godtagna normer uppvägas genom ett antal olika åtgärder, bland annat godkännande av examinatore och kompetensbedömare, vilket bör garantera en hög kompetensnivå. Detta är mycket viktigt eftersom den lokala utbildningen är mycket dyr och av central betydelse för säkerheten. ICAO har utarbetat normer även inom områden där det inte finns några gemensamma europeiska utbildningskrav. I avsaknad av europeiska utbildningskrav kan medlemsstaterna utgå från dessa ICAO-normer.
- (18) Hälsokrav har utarbetats på begäran av Eurocontrols medlemsstater och anses vara lämpliga normer för att säkerställa överensstämmelse med denna förordning. I synnerhet utfärdandet av medicinska intyg bör ske i överensstämmelse med de krav som fastställs i Eurocontrols krav för europeiskt medicinskt intyg klass 3 för flygledare.
- (19) Certifiering av utbildningsorganisationer bör betraktas som en faktor som är av central betydelse för säkerheten och som bidrar till flygledarutbildningens kvalitet. Därför är det nödvändigt att fastställa kraven för utbildningsorganisationer. Utbildning bör ses som en tjänst på samma sätt som flygtrafiktjänster, som också är föremål för ett certifieringsförfarande. Genom denna förordning bör det vara möjligt att certifiera utbildning efter utbildningstyp, paket av utbildningstjänster eller paket av utbildnings- och flygtrafiktjänster, utan att åsidosätta utbildningens särdrag.
- (20) I denna förordning bekräftas EU-domstolens mångåriga rättspraxis i fråga om ömsesidigt erkännande av examensbevis och fri rörlighet för arbetstagare. Proportionalitetsprincipen, angivande av skäl för att införa kompensationsåtgärder och tillgång till lämpliga överklagandeförfaranden utgör grundprinciper som måste bli tillämpliga för flygledningssektorn på ett tydligare sätt. Medlemsstaterna bör ha rätt att vägra att erkänna certifikat som inte har utfärdats i enlighet med denna förordning. Eftersom syftet med förordningen är att säkerställa ömsesidigt erkännande av certifikat, reglerar den inte villkoren för tillträde till anställning.
- (21) Flygledaryrket är föremål för tekniska innovationer som förutsätter en regelbunden uppdatering av flygledarnas kompetenser. Denna förordning bör genomgå nödvändiga anpassningar till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen i enlighet med lämpligt förfarande med kontroll enligt artikel 5a i rådets beslut 1999/468/EG⁽¹⁾.
- (22) Denna förordning kan ha inverkan på flygledarnas dagliga arbete. Arbetsmarknadens parter bör informeras och höras på lämpligt sätt om alla åtgärder som får betydande sociala konsekvenser.
- Arbetsmarknadens parter har därför rådfrågats inom ramen för byråns "påskyndade förfarande". Den branschvisa dialogkommitté som inrättats i enlighet med kommissionens beslut 98/500/EG av den 20 maj 1998 om inrättande av branschvisa dialogkommittéer för att främja dialogen mellan arbetsmarknadens parter på europeisk nivå⁽²⁾ bör höras på lämpligt sätt om ytterligare genomförandeåtgärder som vidtas av kommissionen.
- (23) De allmänna villkoren beträffande ålder, medicinska krav, utbildningskrav och inledande utbildning för att erhålla certifikat bör inte påverka innehavarna av befintliga certifikat. Certifikat och medicinska intyg som har utfärdats av medlemsstaterna enligt direktiv 2006/23/EG bör anses vara utfärdade i enlighet med denna förordning i syfte att garantera fortsatta möjligheter till utövande av rättigheter som befintliga certifikat innebär och en smidig övergång för samtliga certifikatinnehavare och de behöriga myndigheterna.
- (24) Undantag bör medges i syfte att göra det möjligt att fortsätta tillämpa olika nationella förfaranden i frågor där det ännu inte hade införts några gemensamma regler under det påskyndade förfarande som tillämpades för dessa genomförandeåtgärder under den första fasen.
- (25) Byrån bör göra en utvärdering av det europeiska systemet för certifiering av flygledare och av de ytterligare förbättringar som krävs för en "helhetsstrategi för flygsystemet" och för att säkerställa fullständig överensstämmelse med de grundläggande kraven enligt bilaga Vb i förordning (EG) nr 216/2008, i syfte att avge ett yttrande till kommissionen med eventuella ändringar av denna förordning.
- (26) I detta yttrande ska även sådana frågor tas upp där det under den första fas som det påskyndade förfarandet utgör inte fanns någon möjlighet att införa gemensamma regler i stället för olika nationella varianter. I de fall där detta är aktuellt föreslås det därför att medlemsstaternas nationella lagstiftning ska fortsätta att tillämpas under en övergångsperiod.

(1) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23

(2) EGT L 225, 12.8.1998, s. 27.

- (27) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning grundas på det yttrande som har utfärdats av byrån i enlighet med artiklarna 17.2 b och 19.1 i förordning (EG) nr 216/2008.
- (28) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 65 i förordning (EG) nr 216/2008.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Mål

Målet med denna förordning är att höja säkerhetsstandarderna och förbättra unionens flygkontrollsystem genom utfärdande av ett certifikat för flygledare som grundar sig på gemensamma certifieringskrav.

Artikel 2

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs detaljerade regler för utfärdande, tillfälligt upphävande och återkallande av certifikat för flygledare och flygledarelever, av därtill knutna behörigheter, behörighetstillägg och medicinska intyg och av certifikat för utbildningsorganisationer samt villkoren för deras giltighet, förnyelse, förlängning och användning.
2. Denna förordning ska tillämpas på
 - (a) flygledarelever,
 - (b) flygledare som fullgör sina uppgifter enligt förordning (EG) nr 216/2008, och
 - (c) personer och organisationer som medverkar i certifiering, utbildning, testning, kontroll eller medicinsk bedömning av sökande i enlighet med denna förordning.
3. Om inte annat följer av artikel 1.3 i förordning (EG) nr 216/2008, ska medlemsstaterna så långt det är möjligt se till att de tjänster som militär personal tillhandahåller eller ger tillgång till för allmänt bruk enligt artikel 1.2 c i den förordningen erbjuder en säkerhetsnivå som åtminstone motsvarar den som fastställts i de grundläggande kraven i bilaga Vb i den förordningen.
4. I syfte att uppnå en harmoniserad säkerhetsnivå inom det europeiska luftrummet kan medlemsstaterna besluta att tillämpa principerna i denna förordning på militär personal som tillhandahåller tjänster till allmänheten enligt artikel 1.2 c i den förordningen.

5. Flygkontrolltjänster som omfattas av förordning (EG) nr 216/2008 ska endast tillhandahållas av flygledare som har certifierats i enlighet med denna förordning.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *flygkontrolltjänst*: en tjänst som tillhandahålls i syfte att förhindra kollisioner mellan luftfartyg och mellan luftfartyg och hinder på manöverområdet samt för att främja och bibehålla ett välordnat flygtrafikflöde,
2. *leverantörer av flygtrafiktjänster*: varje offentlig eller privat enhet som tillhandahåller flygtrafiktjänster för allmän flygtrafik,
3. *allmän flygtrafik*: alla rörelser av civila luftfartyg, liksom alla rörelser av statsluftfartyg (inbegripet militära luftfartyg samt tullens och polisens luftfartyg) när dessa förflyttningar genomförs i överensstämmelse med ICAO:s regler,
4. *certifikat*: ett intyg, oavsett vilken benämning det har, som är utfärdat och godkänt i enlighet med denna förordning och som berättigar den lagenliga innehavaren att tillhandahålla flygkontrolltjänster i enlighet med de behörigheter och behörighetstillägg som framgår av certifikatet,
5. *behörighet*: ett tillstånd som anges på eller är knutet till ett certifikat, som utgör en del av detta och som anger specifika villkor, rättigheter eller begränsningar som hänför sig till ett sådant certifikat,
6. *behörighetstillägg*: ett tillstånd som anges på och utgör en del av ett certifikat, och som anger de specifika villkor, rättigheter eller begränsningar som hänför sig till den relevanta behörigheten,
7. *lokalt behörighetstillägg*: ett tillstånd som anges på och utgör en del av ett certifikat, och som anger ICAO-platsindikator och de sektorer och/eller arbetspositioner där certifikatinnehavaren är behörig att arbeta,
8. *språkbehörighetstillägg*: ett tillstånd som anges på och utgör en del av ett certifikat, och som anger innehavarens språkkunskaper,
9. *instruktörsbehörighetstillägg*: ett tillstånd som anges på och utgör en del av ett certifikat, och som anger innehavarens behörighet att fungera som operativ instruktör,

10. *ICAO-platsindikator*: den kodgrupp bestående av fyra bokstäver som har utformats i enlighet med de bestämmelser som ICAO föreskriver i sin handledning Doc 7910 och som tilldelats platsen för en fast station för luftfarten,
11. *sektor*: en del av ett kontrollområde och/eller en flyginformationsregion/övre region,
12. *utbildning*: helheten av teoretiska kurser, praktiska övningar, inbegripet simuleringsövningar, och utbildning på arbetsplatsen som krävs för att få och upprätthålla kompetensen att tillhandahålla säkra högkvalitativa flygkontrolltjänster; däri ingår
- inledande utbildning, som omfattar grundläggande utbildning och behörighetsutbildning, vilken leder till beviljandet av ett certifikat för flygledarelev,
 - lokal utbildning, inbegripet övergångsutbildning som sker före utbildningen på arbetsplatsen samt utbildning på arbetsplatsen, vilken leder till beviljandet av ett certifikat för flygledare,
 - fortbildning för att certifikatets behörighetstillägg fortfarande ska vara giltiga,
 - utbildning av operativa instruktörer, vilken ska leda till beviljande av instruktörsbehörighetstillägg,
 - utbildning av certifikatinnehavare som är berättigade att fungera som kompetensexaminatorer och/eller kompetensbedömare enligt artikel 24,
13. *utbildningsorganisation*: en organisation som har certifierats av den behöriga myndigheten för att tillhandahålla en eller flera typer av utbildning,
14. *lokal kompetensplan*: en godkänd plan där den metod anges enligt vilken enheten underhåller kompetensen för sina certifikatinnehavare,
15. *lokal utbildningsplan*: en godkänd plan med en beskrivning av de förfaranden och den tidsplan som krävs för att de lokala förfarandena ska kunna tillämpas för det lokala området under överinseende av en operativ instruktör.

Artikel 4

Behörig myndighet

För genomförandet av denna förordning ska behörig myndighet vara den myndighet som varje medlemsstat har utsett eller inrättat som sin nationella tillsynsmyndighet för att utföra de

uppgifter som åligger en sådan myndighet enligt denna förordning, med undantag för certifiering av utbildningsorganisationer enligt artikel 27, där behörig myndighet ska vara

- den myndighet som har utsetts eller inrättats av den medlemsstat där sökanden har sin huvudsakliga verksamhet eller, i förekommande fall, sitt huvudkontor, såvida inte annat överenskommit i bilaterala eller multilaterala avtal mellan medlemsstater eller behöriga myndigheter,
- byrån om sökanden har sin huvudsakliga verksamhet eller, i förekommande fall, sitt huvudkontor, utanför medlemsstaternas territorium.

KAPITEL II

CERTIFIKAT, BEHÖRIGHETER OCH BEHÖRIGHETSTILLÄGG

Artikel 5

Ansökan om och utfärdande av certifikat, behörigheter och behörighetstillägg

- Ansökan om utfärdande, förlängning eller förnyelse av certifikat samt därtill knutna behörigheter och/eller behörighetstillägg ska göras till den behöriga myndigheten i överensstämmelse med det förfarande som fastställts av denna myndighet.
- Ansökan ska åtföljas av upplysningar som visar att sökanden är berättigad att fungera som flygledare eller flygledarelev enligt de krav som föreskrivs i denna förordning. Dessa upplysningar ska avse sökandens kunskaper, erfarenhet, kvalifikationer och språkkunskaper.
- Certifikatet ska innehålla all relevant information rörande de rättigheter som denna handling innebär och ska överensstämma med de specifikationer som anges i bilaga I.
- Certifikatet ska tillhöra den person som det har utfärdats till och som också ska underteckna det.

Artikel 6

Tillfälligt upphävande och återkallande av certifikat, behörigheter och behörighetstillägg

I enlighet med artikel 22.2

- kan ett certifikat, en behörighet eller ett behörighetstillägg upphävas tillfälligt om flygledarens kompetens ifrågasätts eller vid försumlighet,
- kan ett certifikat återkallas vid tjänstefel eller missbruk.

Artikel 7

Utövande av certifikatens rättigheter

Utövandet av de rättigheter som ett certifikat innebär är avhängigt av giltigheten för behörigheterna, behörighetstilläggen och det medicinska intyget.

Artikel 8

Certifikat för flygledarelev

1. Innehavare av certifikat för flygledarelev ska vara behöriga att tillhandahålla flygkontrolltjänster under överinseende av en operativ instruktör i enlighet med de behörigheter och behörighetstillägg som framgår av certifikatet.

2. Personer som ansöker om utfärdande av ett certifikat för flygledarelev ska

- a) vara minst 18 år gamla,
- b) åtminstone ha gymnasieexamen eller ett examensbevis som ger behörighet till universitetsstudier eller motsvarande, som ger möjlighet att fullfölja flygledarutbildningen,
- c) framgångsrikt ha slutfört den godkända inledande utbildning som är relevant för behörigheten och, i förekommande fall, behörighetstillägget, enligt del A i bilaga II,
- d) ha ett giltigt medicinskt intyg,
- e) ha visat att de har tillräckliga språkkunskaper i enlighet med de krav som fastställs i artikel 13.

3. Certifikatet för flygledarelev ska innehålla språkbehörighetstillägg samt minst en behörighet och, i förekommande fall, minst ett behörighetstillägg.

Artikel 9

Certifikat för flygledare

1. Innehavare av certifikat för flygledare ska vara bemyndigade att tillhandahålla flygkontrolltjänster i enlighet med de behörigheter och behörighetstillägg som framgår av certifikatet.

2. Rättigheterna för ett certifikat för flygledare ska omfatta de rättigheter som framgår av ett certifikat för flygledarelev enligt artikel 8.1.

3. Personer som ansöker om utfärdande av ett certifikat för flygledare ska

a) vara minst 21 år gamla – medlemsstaterna får emellertid föreskriva en lägre åldersgränns i vederbörligen motiverade fall,

b) ha ett certifikat för flygledarelev,

c) ha fullföljt en godkänd lokal utbildningsplan och fått godkänt resultat på därmed förenade examina eller bedömningar i enlighet med de krav som fastställs i del B i bilaga II,

d) ha ett giltigt medicinskt intyg,

e) ha visat att de har tillräckliga språkkunskaper i enlighet med de krav som fastställs i artikel 13.

4. Certifikatet för flygledare ska göras giltigt genom att en eller flera behörigheter anges samt genom relevanta behörighetstillägg, lokala behörighetstillägg och språkbehörighetstillägg för vilka utbildning genomgåts med godkänt resultat.

Artikel 10

Behörigheter för flygledare

1. Certifikat ska innehålla en eller flera av följande behörigheter för att ange vilken typ av tjänst som certifikatinnehavaren är berättigad att tillhandahålla:

a) Behörighet för flygplatskontroll, visuell (ADV) som ska ange att certifikatinnehavaren är behörig att tillhandahålla en flygkontrolltjänst för flygplatstrafik på en flygplats som inte har några publicerade flygprocedurer.

b) Behörighet för flygplatskontroll, instrument (ADI) som ska ange att certifikatinnehavaren är behörig att tillhandahålla en flygkontrolltjänst för flygplatstrafik på en flygplats som har publicerade flygprocedurer, och ska åtföljas av minst ett av de behörighetstillägg som beskrivs i artikel 11.1.

c) Behörighet för inflygningskontroll, procedur (APP) som ska ange att certifikatinnehavaren är behörig att tillhandahålla en flygkontrolltjänst för ankommande, avgående eller överflygande luftfartyg utan stöd av övervakningsutrustning.

d) Behörighet för inflygningskontroll, övervakningsutrustning (APS) som ska ange att certifikatinnehavaren är behörig att tillhandahålla en flygkontrolltjänst för ankommande, avgående eller överflygande luftfartyg med stöd av övervakningsutrustning, och ska åtföljas av minst ett av de behörighetstillägg som beskrivs i artikel 11.2.

e) Behörighet för områdeskontroll, procedur (ACP) som ska ange att certifikatinnehavaren är behörig att tillhandahålla en flygkontrolltjänst för luftfartyg utan stöd av övervakningsutrustning.

f) Behörighet för områdeskontroll, övervakningsutrustning (ACS) som ska ange att certifikatinnehavaren är behörig att tillhandahålla en flygkontrolltjänst för luftfartyg med stöd av övervakningsutrustning, och ska åtföljas av minst ett av de behörighetstillägg som beskrivs i artikel 11.3.

2. En innehavare av en behörighet som under fyra på varandra följande år inte har utövat de rättigheter som är knutna till den behörigheten får påbörja lokal utbildning i den behörigheten först efter en lämplig bedömning av om den berörda personen fortfarande uppfyller villkoren för den behörigheten, och efter att ha uppfyllt de eventuella utbildningskrav som följer av bedömningen.

Artikel 11

Behörighetstillägg

1. Behörigheten för flygplatskontroll, instrument (ADI) ska innehålla minst ett av följande behörighetstillägg:

a) Behörighetstillägg för kontrolltorn (TWR) som ska ange att certifikatinnehavaren är behörig att tillhandahålla kontrolltjänster där flygplatskontrollen tillhandahålls från en arbetsposition.

b) Behörighetstillägg för markrörelsekontroll (GMC) som ska ange att certifikatinnehavaren är behörig att tillhandahålla markrörelsekontroll.

c) Behörighetstillägg för markrörelseövervakningsutrustning (GMS), som beviljas tillsammans med behörighetstillägg för markrörelsekontroll eller behörighetstillägg för kontrolltorn, som ska ange att certifikatinnehavaren är behörig att tillhandahålla markrörelseövervakning med stöd av system för övervakning av markrörelser på flygplats.

d) Behörighetstillägg för luftkontroll (AIR) som ska ange att certifikatinnehavaren är behörig att tillhandahålla luftkontroll.

e) Behörighetstillägg för radar (RAD), som beviljas tillsammans med behörighetstillägg för luftkontroll eller behörighetstillägg för kontrolltorn, som ska ange att certifikatinnehavaren är behörig att tillhandahålla flygplatskontroll med hjälp av övervakningsutrustning.

2. Behörigheten för inflygningskontroll, övervakningsutrustning (APS) ska innehålla minst ett av följande behörighetstillägg:

a) Behörighetstillägg för radar (RAD) som ska ange att certifikatinnehavaren är behörig att tillhandahålla en inflygningskontrolltjänst med stöd av primär och/eller sekundär radarutrustning.

b) Behörighetstillägg för precisionsradar (PAR), som beviljas tillsammans med behörighetstillägg för radar, som ska ange att certifikatinnehavaren är behörig att tillhandahålla precisionsinflygningar med stöd av radarutrustning för precisionsinflygning för luftfartyg vid slutlig inflygning till landningsbanan.

c) Behörighetstillägg för övervakningsradarinflygning (SRA), som beviljas tillsammans med behörighetstillägg för radar, som ska ange att certifikatinnehavaren är behörig att tillhandahålla icke-precisionsinflygningar, med stöd av övervakningsutrustning för luftfartyg vid slutlig inflygning till landningsbanan.

d) Behörighetstillägg för automatisk beroende positionsövervakning (ADS) som ska ange att certifikatinnehavaren är behörig att tillhandahålla inflygningskontrolltjänst med stöd av automatisk beroende positionsövervakning.

e) Behörighetstillägg för terminalkontroll (TCL), som beviljas tillsammans med behörighetstillägg för radar eller behörighetstillägg för automatisk beroende positionsövervakning, som ska ange att certifikatinnehavaren är behörig att tillhandahålla flygkontrolltjänster med stöd av all slags övervakningsutrustning för luftfartyg som opererar i ett visst terminalområde och/eller angränsande sektorer.

3. Behörigheten för områdeskontroll, övervakningsutrustning (ACS) ska innehålla minst ett av följande behörighetstillägg:

a) Behörighetstillägg för radar (RAD) som ska ange att certifikatinnehavaren är behörig att tillhandahålla områdeskontrolltjänster med stöd av övervakningsutrustning.

- b) Behörighetstillägg för automatisk beroende positionsövervakning (ADS) som ska ange att certifikatinnehavaren är behörig att tillhandahålla områdeskontrolltjänster med stöd av automatisk beroende positionsövervakning.
- c) Behörighetstillägg för terminalkontroll (TCL), som beviljas tillsammans med behörighetstillägg för radar eller behörighetstillägg för automatisk beroende positionsövervakning, som ska ange att certifikatinnehavaren är behörig att tillhandahålla flygkontrolltjänster med stöd av all slags övervakningsutrustning för luftfartyg som opererar i ett visst terminalområde och/eller angränsande sektorer.
- d) Behörighetstillägg för oceanområdeskontroll (OCN) som ska ange att certifikatinnehavaren är behörig att tillhandahålla flygkontrolltjänster för luftfartyg som trafikerar ett oceankontrollområde.

4. En innehavare av ett behörighetstillägg som under fyra på varandra följande år inte har utövat de rättigheter som är knutna till det behörighetstillägget får påbörja lokal utbildning i det behörighetstillägget först efter en lämplig bedömning av om den berörda personen fortfarande uppfyller villkoren för det behörighetstillägget, och efter att ha uppfyllt de eventuella utbildningskrav som följer av bedömningen.

Artikel 12

Lokalt behörighetstillägg

1. Det lokala behörighetstillägget ska ange att certifikatinnehavaren är behörig att utföra flygkontrolltjänster för en särskild sektor, en särskild grupp av sektorer eller särskilda arbetspositioner under en flygtrafikledningsenhets ansvar.
2. Lokala behörighetstillägg ska vara giltiga under en första period av tolv månader.
3. Giltighetstiden för lokala behörighetstillägg ska förlängas med en efterföljande period av tolv månader utöver den period som anges i punkt 2 om leverantören av flygtrafiktjänster visar för den behöriga myndigheten att
 - a) sökanden har utövat de rättigheter som certifikatet ger under ett minsta antal timmar, som ska fastställas i den lokala kompetensplanen, under de senaste tolv månaderna,
 - b) sökandens kompetens har bedömts i enlighet med del C i bilaga II, och
 - c) sökanden har ett giltigt medicinskt intyg.

För tillämpningen av led a i första stycket ska driftsenheterna hos leverantörerna av flygtrafiktjänster föra register över det faktiska antalet arbetade timmar i sektorerna, grupperna av sektorer eller arbetspositionerna för varje certifikatinnehavare som arbetar i enheten och ska på begäran ge de behöriga myndigheterna och certifikatinnehavaren tillgång till dessa uppgifter.

4. Det minsta antal arbetstimmar som krävs för att behålla det lokala behörighetstilläggets giltighet, instruktionsuppgifter inte medräknade, får minskas för operativa instruktörer i förhållande till den tid som använts för att instruera i de arbetspositioner för vilka förlängningen gäller, i enlighet med vad som har fastställts i den godkända lokala kompetensplanen.

5. Om lokala behörighetstillägg upphör att vara giltiga ska en lokal utbildningsplan genomföras med godkänt resultat för att behörighetstillägget åter ska bli giltigt.

Artikel 13

Språkbehörighetstillägg

1. Flygledare och flygledarelever får inte utöva de rättigheter som deras certifikat innebär om de inte har ett språkbehörighetstillägg för engelska.
2. Medlemsstaterna får införa lokala språkkrav när så bedöms nödvändigt av säkerhetsskäl.

Sådana krav ska vara icke-diskriminerande, proportionella samt medge öppenhet och insyn och ska meddelas byrån utan dröjsmål.

3. För genomförandet av punkterna 1 och 2 ska den som ansöker om ett språkbehörighetstillägg visa att han eller hon minst uppfyller språkkraven för operativ nivå (nivå 4) när det gäller användning av både fraseologi och normalspråk.

Detta innebär att sökanden ska

- a) kommunicera effektivt i situationer med enbart röst (telefon/radiotelefon) och i situationer ansikte mot ansikte,
- b) kommunicera om allmänna, konkreta och arbetsrelaterade ämnen med precision och tydlighet,
- c) använda lämpliga kommunikativa strategier för att utbyta meddelanden och upptäcka och lösa missförstånd i ett allmänt eller arbetsrelaterat sammanhang,

d) framgångsrikt och relativt obehindrat hantera de språkliga utmaningar som uppstår vid en komplikation eller ett oväntat händelseförlopp som inträffar i en vanlig arbetssituation eller kommunikativ uppgift som annars är välbekant, och

e) använda en dialekt eller ett uttal som de som arbetar i luftfartsbranschen kan förstå.

4. Språkkunskapsnivån ska fastställas med stöd av den behörighetsskala som återges i bilaga III.

5. Trots vad som sägs i punkt 3 får leverantören av flygtrafiktjänster kräva utvidgad nivå (nivå 5) på den behörighetsskala för språkkunskaper som återges i bilaga III vid tillämpningen av punkterna 1 och 2 om en högre nivå är motiverad av tvingande säkerhetsskäl på grund av de operativa förhållandena för den särskilda behörigheten eller det särskilda behörighetstillägget. Ett sådant krav ska vara icke-diskriminerande, proportionellt, medge öppenhet och insyn samt vara objektivt motiverat av den leverantör av flygtrafiktjänster som önskar tillämpa den högre språkkunskapsnivån, och det ska godkännas av den behöriga myndigheten.

6. Sökandens språkkunskaper ska bedömas formellt med jämförelse mellanrum.

Med undantag av sökande som har visat att de har språkkunskaper på expertnivå (nivå 6) i enlighet med bilaga III, ska språkbehörighetstillägget vara giltigt för följande period med möjlighet till förlängning:

a) Tre år om de har visat att de håller operativ nivå (nivå 4) i enlighet med bilaga III, eller

b) sex år om de har visat att de håller utvidgad nivå (nivå 5) i enlighet med bilaga III.

7. Språkkunskaperna ska styrkas genom ett intyg som utfärdas efter ett öppet och objektivt bedömningsförfarande som har godkänts av den behöriga myndigheten.

Artikel 14

Instruktörsbehörighetstillägg

1. Innehavare av instruktörsbehörighetstillägg ska vara behöriga att tillhandahålla utbildning på arbetsplatsen och övervakning vid en arbetsposition för områden som omfattas av ett giltigt lokalt behörighetstillägg.

2. Personer som ansöker om utfärdande av ett instruktörsbehörighetstillägg ska

a) ha ett certifikat för flygledare,

b) ha utövat de rättigheter som deras certifikat innebär under en närmast föregående period av minst ett år eller en längre

period som ska fastställas av den behöriga myndigheten med hänsyn till de behörigheter och de behörighetstillägg som utbildningen omfattar, och

c) framgångsrikt ha genomgått en godkänd kurs för att bli operativ instruktör, där de nödvändiga kunskaperna och pedagogiska färdigheterna har bedömts genom lämpliga examina.

3. Instruktörsbehörighetstillägget ska vara giltigt under tre år med möjlighet till förlängning.

KAPITEL III

MEDICINSKA INTYG

Artikel 15

Ansökan om och utfärdande av medicinska intyg

1. Ansökningar om utfärdande, förlängning eller förnyelse av medicinska intyg ska göras till den behöriga myndigheten i överensstämmelse med det förfarande som fastställts av denna myndighet.

2. Medicinska intyg ska utfärdas av en behörig medicinsk enhet vid den behöriga myndigheten eller av flygläkare eller flygmedicinska centrum som är godkända av den myndigheten.

3. Utfärdande av medicinska intyg ska ske i överensstämmelse med bestämmelserna i bilaga I i Chicagokonventionen angående internationell civil luftfart och de krav som fastställs i Eurocontrols krav för europeiskt medicinskt intyg klass 3 för flygledare.

4. De behöriga myndigheterna ska se till att effektiva gransknings- eller överklagandeförfaranden inrättas med lämplig medverkan av oberoende medicinska rådgivare.

Artikel 16

De medicinska intygens giltighet

1. Medicinska intyg ska vara giltiga under en period av

a) 24 månader fram till dess att flygledaren fyller 40 år,

b) 12 månader efter 40 års ålder.

2. De perioder som avses i punkt 1 ska beräknas från och med dagen för läkarundersökningen vid första utfärdande och förnyelse av ett medicinskt intyg samt från det datum när det föregående medicinska intyget löper ut vid en förlängning.

3. Undersökningar för förlängning av ett medicinskt intyg får genomföras upp till 45 dagar innan det medicinska intyget löper ut.

4. Om flygledaren inte genomgår en undersökning för förlängningen senast den dag intyget löper ut, krävs det en undersökning för förnyelse.

5. Det medicinska intyget kan begränsas, tillfälligt upphävas eller återkallas när som helst om innehavarens hälsotillstånd gör det nödvändigt.

Artikel 17

Försämrat hälsotillstånd

1. Certifikatinnehavare

- a) får inte vid någon tidpunkt utöva de rättigheter som deras certifikat innebär när de är medvetna om någon försämring av deras hälsotillstånd som skulle kunna göra dem oförmögna att utöva certifikatets rättigheter på ett säkert sätt,
- b) ska underrätta relevant leverantör av flygtrafiktjänster om att de blivit medvetna om någon försämring av hälsotillståndet eller att de påverkas av någon psykoaktiv substans eller medicin som skulle kunna göra dem oförmögna att utöva certifikatets rättigheter på ett säkert sätt.

2. Leverantörer av flygtrafiktjänster ska inrätta förfaranden för att hantera de operativa konsekvenserna av fall med försämrat hälsotillstånd och ska informera den behöriga myndigheten när en certifikatinnehavare har bedömts vara olämplig av medicinska skäl.

3. De förfaranden som avses i punkt 2 ska godkännas av den behöriga myndigheten.

KAPITEL IV

KRAV FÖR UTBILDNINGSGRUPPER

Artikel 18

Certifiering av utbildningsorganisationer

1. Ansökningar om certifiering av utbildningsorganisationer ska lämnas till behörig myndighet i överensstämmelse med det förfarande som inrättats av denna myndighet.

2. Utbildningsorganisationer ska visa att de har tillräcklig personal och utrustning samt bedriver verksamheten i en miljö som är lämplig för att tillhandahålla utbildning som är nödvändig för att erhålla eller upprätthålla certifikat för flygledarelev och certifikat för flygledare.

3. Utbildningsorganisationer ska ge varje person som har bemyndigats av den behöriga myndigheten tillträde till relevanta lokaler för att undersöka dokument, uppgifter, förfaranden och annat material som kan vara av betydelse för utförandet av den behöriga myndighetens uppgifter.

Artikel 19

Utbildningsorganisationers ledningssystem

Utbildningsorganisationer ska

- a) ha ett effektivt ledningssystem och tillräcklig personal med tillfredsställande kvalifikationer och erfarenhet för att tillhandahålla utbildning enligt denna förordning,

- b) tydligt fastställa regler för ansvarsskyldighet avseende säkerheten inom den godkända utbildningsorganisationen, inbegripet direkt ansvarsskyldighet för ledande befattningshavare avseende säkerheten,

- c) ha tillgång till nödvändiga faciliteter och lokaler och lämplig utrustning som behövs för den typ av utbildning som erbjuds,

- d) ge belägg för att kvalitetsstyrningssystemet utgör en del av ett ledningssystem som gör det möjligt att övervaka överensstämmelsen och tillförlitligheten hos de system och förfaranden som garanterar att de utbildningstjänster som tillhandahålls uppfyller de krav som fastställs i denna förordning,

- e) ha ett system för dokumentation som medger adekvat lagring och tillförlitlig spårbarhet för relevant verksamhet,

- f) visa att det finns tillräcklig finansiering för att genomföra utbildningen i överensstämmelse med denna förordning och att verksamheten har tillräcklig försäkringstäckning i överensstämmelse med den typ av utbildning som tillhandahålls.

Artikel 20

Krav avseende utbildningskurser, planer för inledande utbildning och lokal utbildning samt lokala kompetensplaner

1. Utbildningsorganisationer ska för den behöriga myndigheten beskriva hur de kommer att gå till väga för att i detalj fastställa innehåll, organisation och längd för utbildningskurser samt i tillämpliga fall för lokala utbildnings- och kompetensplaner.

2. Detta ska också omfatta det sätt på vilket examination eller bedömningar organiseras. För examination i samband med inledande utbildning, inklusive simuleringsövningar, ska examinatorernas och bedömarens kvalifikationer beskrivas detaljerat.

KAPITEL V

KRAV FÖR BEHÖRIGA MYNDIGHETER

Artikel 21

Den behöriga myndighetens oberoende

1. De behöriga myndigheterna ska vara oberoende av leverantörer av flygtrafiktjänster och utbildningsorganisationer. Detta oberoende ska uppnås genom en lämplig åtskillnad, åtminstone på funktionell nivå, mellan de behöriga myndigheterna och sådana leverantörer. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna utövar sina befogenheter på ett sätt som är opartiskt och öppet redovisat.

2. Medlemsstaterna ska underrätta byrån om de behöriga myndigheternas namn och adress, samt eventuella ändringar av dessa.

*Artikel 22***De behöriga myndigheternas uppgifter**

1. För att säkerställa de kompetensnivåer som är nödvändiga för att flygledarna ska kunna utföra sitt arbete med höga säkerhetsstandarder ska de behöriga myndigheterna övervaka deras utbildning.
2. De behöriga myndigheterna har bland annat till uppgift att
 - a) utfärda och återkalla certifikat, behörigheter och behörighetstillägg för vilka den relevanta utbildningen och bedömningen fullgjorts inom den behöriga myndighetens ansvarsområde,
 - b) förlänga, förnya och tillfälligt upphäva behörigheter och behörighetstillägg, där rättigheterna utövas inom den behöriga myndighetens ansvarsområde,
 - c) certifiera utbildningsorganisationer,
 - d) godkänna utbildningskurser, lokala utbildningsplaner och lokala kompetensplaner,
 - e) godkänna examinatorer eller kompetensbedömare,
 - f) övervaka och granska utbildningssystemen,
 - g) inrätta lämpliga överklagande- och anmälningsmekanismer,
 - h) godkänna behovet av språkkunskaper på utvidgad nivå (nivå 5) i enlighet med artikel 13.5,
 - i) godkänna de förfaranden som rör försämrat hälsotillstånd i överensstämmelse med artikel 17.3.

*Artikel 23***Utfärdande och upprätthållande av certifikat, behörigheter, behörighetstillägg och medicinska intyg**

1. Den behöriga myndigheten ska fastställa förfaranden för ansökan och utfärdande, förnyelse och förlängning av certifikat samt därtill knutna behörigheter, behörighetstillägg och medicinska intyg.
2. Vid mottagandet av en ansökan ska den behöriga myndigheten kontrollera om sökanden uppfyller kraven i denna förordning.
3. Efter att ha försäkrat sig om att sökanden uppfyller kraven enligt denna förordning ska den behöriga myndigheten utfärda, förnya eller förlänga relevant certifikat samt därtill knutna behörigheter, behörighetstillägg eller medicinska intyg.
4. Det certifikat som har utfärdats av den behöriga myndigheten ska innehålla de uppgifter som anges i bilaga I.
5. Om ett certifikat utfärdas på ett annat språk än engelska, ska det innehålla en översättning till engelska av de uppgifter som ska översättas enligt bilaga I.

*Artikel 24***Kompetensbedömning**

1. De behöriga myndigheterna ska godkänna de certifikatinnehavare som är berättigade att fungera som kompetensexaminatorer eller kompetensbedömare för lokal utbildning och fortbildning.
2. Godkännandet ska vara giltigt för en period av tre år med möjlighet till förlängning.

*Artikel 25***Dokumentation**

De behöriga myndigheterna ska se till att en databas som innehåller uppgifter om behörighet för alla certifikatinnehavare inom deras ansvarsområde och giltighetsdatumerna för behörighetstilläggen upprätthålls.

*Artikel 26***Utbyte av information**

Med vederbörlig hänsyn till principerna om sekretess, vilka fastställs i artikel 15.3 i förordning (EG) nr 216/2008, ska behöriga myndigheter utbyta lämplig information och ge ömsesidig hjälp för att säkerställa en effektiv tillämpning av denna förordning, särskilt i fall som avser fri rörlighet för flygledare inom EU.

*Artikel 27***Certifieringsförfarande för utbildningsorganisationer**

1. De behöriga myndigheterna ska fastställa förfaranden för ansökan, utfärdande och upprätthållande som rör giltigheten för utbildningsorganisationers certifikat.
2. De behöriga myndigheterna ska utfärda certifikat när den sökande utbildningsorganisationen uppfyller de krav som fastställs i kapitel IV.
3. Certifikatet får utfärdas för varje typ av utbildning eller i kombination med andra flygtrafiktjänster, varvid typen av utbildning och typen av flygtrafiktjänst ska certifieras som ett tjänstepaket.
4. På certifikatet ska anges de uppgifter som fastställs i bilaga IV.

*Artikel 28***Övervakning av utbildningsorganisationers verksamhet samt efterlevnad**

1. De behöriga myndigheterna ska övervaka att de krav och villkor som fogas till utbildningsorganisationens certifikat uppfylls.
2. De behöriga myndigheterna ska regelbundet granska utbildningsorganisationerna för att säkerställa den effektiva efterlevnaden av de normer som fastställs i denna förordning.

3. Utöver den regelbundna granskningen får de behöriga myndigheterna genomföra oanmälda inspektioner för att kontrollera hur kraven i denna förordning efterlevs.

4. Om en behörig myndighet anser att innehavaren av en utbildningsorganisations certifikat inte längre uppfyller de krav eller villkor som är knutna till detta certifikat ska den vidta lämpliga åtgärder för kontroll av efterlevnaden, vilket bland annat kan innebära att certifikatet återkallas.

5. Certifikat som har utfärdats i enlighet med bestämmelserna i denna förordning ska erkännas ömsesidigt.

Artikel 29

Erkännande av certifikat

1. Medlemsstaterna ska erkänna certifikat för flygledare och flygledarelever och därtill knutna behörigheter, behörighetstillägg och språkbehörighetstillägg samt åtföljande medicinska intyg som har utfärdats av andra medlemsstater i enlighet med denna förordning.

Om en medlemsstat har föreskrivit en lägre åldersgräns än 21 år i enlighet med artikel 9.3, ska rätten att utöva de rättigheter som tillkommer innehavaren av certifikatet för flygledare emellertid vara begränsad till territoriet för den medlemsstat som har utfärdat certifikatet till dess att innehavaren har uppnått 21 års ålder.

Om en certifikatinnehavare utövar de rättigheter som certifikatet ger i en annan medlemsstat än den där certifikatet har utfärdats ska certifikatinnehavaren ha rätt att byta ut sitt certifikat mot ett certifikat som utfärdats i den medlemsstat där rättigheterna utövas, utan att ytterligare villkor åläggs.

För att bevilja ett lokalt behörighetstillägg ska den behöriga myndigheten kräva att sökanden uppfyller de särskilda villkor som är knutna till detta behörighetstillägg, med angivande av enheten, sektorn eller arbetspositionen. Vid fastställandet av den lokala utbildningsplanen ska utbildningsorganisationen ta vederbörlig hänsyn till den kompetens och erfarenhet som sökanden har förvärvat.

2. Den behöriga myndigheten ska senast sex veckor efter det att bevisen lagts fram godkänna eller förkasta den lokala utbildningsplan som innehåller den föreslagna utbildningen för sökanden, utan att det påverkar den försening som följer av ett eventuellt överklagande. Den behöriga myndigheten ska se till att principerna om icke-diskriminering och proportionalitet följs.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 30

Överensstämmelse med de grundläggande kraven

Byrån ska göra en utvärdering av det system för certifiering av flygledare som inrättas genom denna förordning och av de

ytterligare förbättringar som krävs för en "helhetsstrategi för flygsystemet" samt för att säkerställa fullständig överensstämmelse med de grundläggande kraven enligt bilaga Vb i förordning (EG) nr 216/2008, i syfte att avge ett yttrande till kommissionen med eventuella ändringar av denna förordning.

Artikel 31

Undantag

1. Genom undantag från artikel 11 i denna förordning får medlemsstater som har utarbetat nationella behörighetstillägg enligt artikel 7.4 i direktiv 2006/23/EG fortsätta att tillämpa de relevanta bestämmelser i den nationella lagstiftningen som gäller vid den tidpunkt då denna förordning träder i kraft.

2. Genom undantag från artikel 12 i denna förordning får medlemsstater som i enlighet med artikel 10 i direktiv 2006/23/EG har föreskrivit att rättigheterna för ett lokalt behörighetstillägg endast får utövas av certifikatinnehavare under en viss ålder fortsätta att tillämpa de relevanta bestämmelser i den nationella lagstiftningen som gäller vid den tidpunkt då denna förordning träder i kraft.

3. Om en medlemsstat beslutar att tillämpa de undantag som medges enligt punkterna 1 och 2 ska den meddela kommissionen och byrån.

Artikel 32

Övergångsbestämmelser

1. Genom undantag från del A i bilaga II till denna förordning får utbildningsorganisationer fortsätta att tillämpa utbildningsplaner på grundval av Eurocontrols "Guidelines for air traffic controllers Common Core Content Initial Training", utgåvan av den 10 december 2004, under ett år efter ikraftträdandet av denna förordning.

2. Certifikat, behörigheter, behörighetstillägg, medicinska intyg och utbildningsorganisationers certifikat som har utfärdats i enlighet med de relevanta bestämmelserna i den nationella lagstiftningen på grundval av direktiv 2006/23/EG det datum då denna förordning träder i kraft ska anses vara utfärdade i enlighet med denna förordning.

3. Personer som ansöker om ett certifikat, en behörighet, ett behörighetstillägg, ett medicinskt intyg eller ett certifikat för en utbildningsorganisation, som inkommer med sin ansökan före det datum då denna förordning träder i kraft, till vilka det inte redan har utfärdats ett certifikat, en behörighet, ett behörighetstillägg, ett medicinskt intyg eller ett certifikat för en utbildningsorganisation, ska visa att de följer bestämmelserna i denna förordning innan certifikatet, behörigheten, behörighetstillägget, det medicinska intyget eller certifikatet för utbildningsorganisationen utfärdas.

4. Den behöriga myndighet i en medlemsstat hos vilken utbildningsorganisationer som har byrån som behörig myndighet enligt artikel 4 har ansökt om utfärdande av ett certifikat innan denna förordning träder i kraft, ska slutföra certifieringsförfarandet i samordning med byrån samt överföra handlingarna i ärendet till byrån när certifikatet har utfärdats.

5. Den behöriga myndighet i en medlemsstat som har haft ansvar för säkerhetstillsynen över utbildningsorganisationer som

har byrån som behörig myndighet enligt artikel 4, ska överföra säkerhetstillsynen för dessa organisationer till byrån sex månader efter det att denna förordning har trätt i kraft.

Artikel 33

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 augusti 2011.

På kommissionens vägnar

José Manuel BARROSO

Ordförande

BILAGA I

SPECIFIKATIONER FÖR CERTIFIKAT

Certifikat som utfärdas i enlighet med denna förordning ska överensstämma med följande specifikationer:

1. Uppgifter

1.1. Certifikatet ska innehålla följande uppgifter, och de uppgifter som är markerade med asterisk ska översättas till engelska:

- a) *Namn på den stat eller myndighet som har utfärdat certifikatet (med fet stil).
- b) *Certifikatsbenämning (med extra fet stil).
- c) Certifikatets serienummer, med arabiska siffror, tilldelat av den myndighet som har utfärdat certifikatet.
- d) Innehavarens fullständiga namn (även med latinskt alfabet om det nationella språket använder ett annat alfabet).
- e) Födelsedatum.
- f) Innehavarens nationalitet.
- g) Innehavarens namnteckning.
- h) *Certifiering avseende giltighet och tillstånd för innehavaren att utöva de rättigheter som är knutna till certifikatet, med uppgift om
 - i) behörigheter, behörighetstillägg, språkbehörighetstillägg, instruktörsbehörighetstillägg och lokala behörighetstillägg,
 - ii) datum för det första utfärdandet,
 - iii) datum när giltigheten löper ut.
- i) Namnteckning av den tjänsteman som har utfärdat certifikatet och datum för utfärdandet.
- j) Den utfärdande myndighetens stämpel.

1.2. Certifikatet ska åtföljas av ett giltigt medicinskt intyg.

2. Material

Förstklassigt papper eller annat lämpligt material ska användas, och de uppgifter som nämns i punkt 1 ska anges tydligt på detta.

3. Färg

3.1. Om material av samma färg används för alla lufttrafikcertifikat som utfärdas av en medlemsstat ska färgen vara vit.

3.2. Om de lufttrafikcertifikat som utfärdas av en medlemsstat har särskiljande färgmarkering ska färgen på certifikatet för flygledare vara gul.

BILAGA II

UTBILDNINGSKRAV

DEL A

Krav avseende inledande utbildning för flygledare

Den inledande utbildningen ska säkerställa att flygledarelever uppfyller åtminstone målen för grundläggande utbildning och behörighetsutbildning enligt beskrivningen i Eurocontrols dokument "Specification for the ATCO Common Core Content Initial Training", utgåvan av den 21 oktober 2008 ⁽¹⁾, så att flygledarna klarar att hantera flygtrafiken på ett säkert, snabbt och effektivt sätt.

Den inledande utbildningen ska omfatta följande ämnen: luftfartsrätt, flygledningstjänst, inbegripet förfaranden för civilmilitärt samarbete, meteorologi, navigation, luftfartyg och flygprinciper, inbegripet förståelse mellan flygledaren och piloten, den mänskliga faktorn, utrustning och system, yrkesmiljö, säkerhet och säkerhetskultur, säkerhetsledningssystem, ovanliga situationer/nödsituationer, degraderade system, språkkunskaper, inbegripet fraseologi för radiotelefoni.

Ämnena ska läras ut på ett sådant sätt att sökandena förbereds för olika typer av flygtrafikledningstjänster samtidigt som säkerhetsaspekterna betonas. Den inledande utbildningen ska bestå av teoretiska och praktiska kurser, inklusive simuleringsövningar, och utbildningens längd ska fastställas i de godkända planerna för inledande utbildning. De förvärvade kunskaperna ska garantera att eleven kan anses ha den kompetens som krävs för att hantera komplexa situationer med mycket trafik, vilket underlättar övergången till lokal utbildning.

Elevens kompetens efter den inledande utbildningen ska bedömas genom lämpliga examina eller ett system med fortlöpande bedömning.

DEL B

Krav avseende lokal utbildning för flygledare

Den lokala utbildningsplanen ska i detalj beskriva de förfaranden och den tidsplan som krävs för att kunna tillämpa de lokala förfarandena för det lokala området under överinseende av en operativ instruktör. Den godkända planen ska inbegripa uppgifter om alla delar av kompetensbedömningssystemet, inklusive arbetsarrangemang, bedömning av framtügen och examination, tillsammans med förfaranden för anmälningar till den behöriga myndigheten. Den lokala utbildningen kan innehålla vissa delar av den inledande utbildningen som är specifika för de nationella förhållandena.

Under den lokala utbildningen ska flygledare få tillräcklig utbildning i säkerhet, luftfartsskydd och krishantering.

Den lokala utbildningens längd ska fastställas i den lokala utbildningsplanen. De obligatoriska kvalifikationerna ska bedömas genom lämplig examination eller genom ett system med fortlöpande bedömning, av godkända kompetensexaminatorer eller kompetensbedömare som ska vara neutrala och objektiva i sin bedömning. I detta syfte ska de behöriga myndigheterna inrätta överklagandemekanismer för att säkerställa att eleverna behandlas rättvist.

DEL C

Fortbildningskrav för flygledare

Behörighet och lokala behörighetstillägg för certifikat för flygledare ska hållas giltiga genom godkänd fortbildning, som består av utbildning för att upprätthålla flygledarnas kompetens, repetitionskurser, utbildning om nödsituationer och, när så är lämpligt, språkkurser.

Under fortbildningen ska flygledare få tillräcklig utbildning i säkerhet, luftfartsskydd och krishantering.

Fortbildningen ska bestå av teoretiska och praktiska kurser tillsammans med simuleringsövningar. I detta syfte ska utbildningsorganisationen upprätta lokala kompetensplaner som i detalj beskriver de förfaranden, den tidsplan och den bemanning som krävs för tillhandahållande av den lämpliga fortbildningen och för att påvisa kompetens. Dessa planer ska revideras och godkännas minst vart tredje år. Fortbildningens längd ska beslutas i enlighet med de funktionella behov som de flygledare som arbetar i enheten har, särskilt i samband med förändringar eller planerade förändringar av förfaranden eller utrustning, eller mot bakgrund av de samlade kraven för säkerhetshantering. Varje flygledares kompetens ska på lämpligt sätt bedömas minst vart tredje år. Leverantören av flygtrafiktjänster ska se till att mekanismer tillämpas som garanterar en rättvis behandling av certifikatinnehavare för vilka behörighetstilläggets giltighet inte kan förlängas.

⁽¹⁾ Utgåva 1.0, utgivningsdatum: 21.10.2008, referensnr: EUROCONTROL-SPEC-0113.

BILAGA III

SPRÅKKUNSKAPSKRAV

Behörighetskala för språkkunskap: Expertnivå, utvidgad nivå och operativ nivå

Nivå	Uttal	Struktur	Ordförråd	Talförhet	Förståelse	Interaktioner
Expert 6	Använder en dialekt och/eller ett uttal som de som arbetar i luftfartsbranschen kan förstå.	Relevanta grammatiska strukturer och meningsbyggnader avgörs av språkfunktioner som är lämpliga för uppgiften.	Ordförrådet är idiomatiskt, nyanserat och känsligt för olika register.	Kan konversera ingående på ett naturligt och ledigt sätt. Varierar ordflödet för att uppnå en stileffekt, t.ex. för att betona något. Använder spontant lämpliga samtalsmarkörer och samtalskopplingar.	Förståelsen är genomgående korrekt i nästan alla sammanhang och inkluderar förståelse av språkliga och kulturella nyansskillnader.	Interagerar med lätthet i nästan alla situationer. Är känslig för verbala och icke-verbala signaler och svarar på dem på ett lämpligt sätt.
Utvidgad 5	Uttal, betoning, rytm och intonation stör sällan förståelsen även om dessa kan vara påverkade av talarens modersmål eller regionala variation.	Genomgående god kontroll över grundläggande grammatiska strukturer och meningsbyggnader. Försöker sig på komplicerade grammatiska strukturer men då uppstår fel som ibland hindrar betydelsen.	Ordförrådet är idiomatiskt. Gör omskrivningar på ett konsekvent och framgångsrikt sätt. Ordförrådet är ibland idiomatiskt.	Förmåga att ingående och relativt obehindrat tala om välbekanta ämnen men varierar inte ordflödet för att uppnå en stilistisk effekt. Kan använda sig av lämpliga samtalsmarkörer och samtalskopplingar.	Förståelsen är korrekt när det gäller gemensamma, konkreta och arbetsrelaterade ämnen och oftast korrekt när talaren ställs inför en språklig komplikation, komplicerad situation eller ett oväntat händelseförlopp. Kan förstå ett antal talvarianter (dialekter och/eller uttal) eller register.	Svaren är omedelbara, adekvata och informativa. Hanterar förhållandet mellan talaren och lyssnaren på ett effektivt sätt.
Operativ 4	Uttal, betoning, rytm och intonation påverkas av talarens modersmål eller regionala variation men detta stör endast ibland förståelsen.	Grundläggande grammatiska strukturer och meningsbyggnader används på ett kreativt och oftast välkontrollerat sätt. Fel kan förekomma, särskilt vid ovanliga eller oväntade omständigheter, men de stör sällan betydelsen.	Ordförrådet är idiomatiskt. Gör omskrivningar på ett framgångsrikt sätt när ordförråd saknas i ovanliga eller oväntade situationer.	Producerar språkstycken i ett lämpligt tempo. Enstaka fall av bristande talförhet kan uppstå vid övergången från instuderat eller formellt tal till spontan interaktion men detta hindrar inte en effektiv kommunikation. Begränsad användning av samtalsmarkörer och samtalskopplingar. Uttyllnadsord är inte störande.	Förståelse är vanligtvis korrekt för gemensamma, konkreta och arbetsrelaterade ämnen där det uttal eller den variation som används är tillräckligt begriplig(t) för internationella användare. Då talaren konfronteras med en språklig komplikation, en komplicerad händelse eller ett oväntat händelseförlopp kan förståelsen bli långsammare eller kräva strategier för förtydligande.	Svaren är vanligtvis omedelbara, adekvata och informativa. Initierar och upprätthåller replikskiften även vid oväntade händelseförlopp. Hanterar uppenbara missförstånd på ett adekvat sätt genom att kontrollera, bekräfta eller förtydliga.

*BILAGA IV***Specifikationer för utbildningsorganisationers certifikat**

På utbildningsorganisationers certifikat som utfärdats av en behörig myndighet enligt denna förordning ska följande anges:

- a) Den behöriga myndighet som utfärdar certifikatet.
 - b) Sökanden (namn och adress).
 - c) Typ av tillhandahållen utbildning och/eller tillhandahållna tjänster som certifieras, i förekommande fall.
 - d) En försäkran om att sökanden uppfyller de krav som fastställs i kapitel V.
 - e) Datum för utfärdande av och giltighetsperiod för certifikatet.
-

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 806/2011

av den 10 augusti 2011

om godkännande av det verksamma ämnet flukvinkonazol i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, och om ändring av bilagan till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 och kommissionens beslut 2008/934/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG⁽¹⁾, särskilt artiklarna 13.2 och 78.2, och

av följande skäl:

- (1) Vad gäller förfarandet och villkoren för godkännande ska rådets direktiv 91/414/EEG⁽²⁾ i enlighet med artikel 80.1 c i förordning (EG) nr 1107/2009 tillämpas på de verksamma ämnen för vilka det har fastslagits att ansökningarna är fullständiga i enlighet med artikel 16 i kommissionens förordning (EG) nr 33/2008⁽³⁾. Flukvinkonazol är ett verksamt ämne för vilket det har fastslagits att ansökningen är fullständig i enlighet med den förordningen.
- (2) I kommissionens förordningar (EG) nr 451/2000⁽⁴⁾ och (EG) nr 1490/2002⁽⁵⁾ fastställs genomförandebestämmelser för den andra och tredje etappen i det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i direktiv 91/414/EEG och en förteckning över verksamma ämnen som ska bedömas för att eventuellt upptas i bilaga I till direktiv 91/414/EEG. Denna förteckning omfattade flukvinkonazol.
- (3) Anmälaren återkallade i enlighet med artikel 3.2 i kommissionens förordning (EG) nr 1095/2007 av den 20 september 2007 om ändring av förordning (EG) nr 1490/2002 om kompletterande tillämpningsföreskrifter för den tredje etappen av det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i rådets direktiv 91/414/EEG och om ändring av förordning (EG) nr 451/2000 samt om ändring av förordning (EG) nr 2229/2004 om ytterligare

genomförandebestämmelser för den fjärde etappen i det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i rådets direktiv 91/414/EEG⁽⁶⁾ sin ansökan om att det verksamma ämnet skulle upptas i bilaga I till direktiv 91/414/EEG inom två månader från förordningens ikraftträdande. Följaktligen antogs genom kommissionens beslut 2008/934/EG av den 5 december 2008 om att inte ta upp vissa verksamma ämnen i bilaga I till rådets direktiv 91/414/EEG och om återkallande av godkännanden för växtskyddsmedel som innehåller dessa ämnen⁽⁷⁾ ett beslut om att inte uppta flukvinkonazol i bilaga 1.

- (4) Den ursprungliga anmälaren (nedan kallad *sökanden*) har i enlighet med artikel 6.2 i direktiv 91/414/EEG lämnat in en ny ansökan och begärt ett påskyndat förfarande i enlighet med artiklarna 14–19 i förordning (EG) nr 33/2008 om tillämpningsföreskrifter för direktiv 91/414/EEG i fråga om ett ordinarie och ett påskyndat förfarande för bedömning av verksamma ämnen som omfattades av det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i det direktivet men som inte införts i dess bilaga I.
- (5) Ansökan lämnades till Irland, som genom förordning (EG) nr 1490/2002 hade utsetts till rapporterande medlemsstat. Tidsfristen för det påskyndade förfarandet har följts. Specifikationen för det verksamma ämnet och de avsedda användningarna är desamma som de som anges i beslut 2008/934/EG. Ansökan uppfyller dessutom de återstående kraven på innehåll och förfarande i artikel 15 i förordning (EG) nr 33/2008.
- (6) Irland utvärderade de kompletterande uppgifter som sökanden lämnat och lade fram en kompletterande rapport. Rapporten lämnades till Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (nedan kallad *myndigheten*) och till kommissionen den 13 april 2010. Myndigheten skickade den kompletterande rapporten till övriga medlemsstater och sökanden för synpunkter, och vidarebefordrade därefter de mottagna synpunkterna till kommissionen. I enlighet med artikel 20.1 i förordning (EG) nr 33/2008 och på kommissionens begäran lade myndigheten den 25 februari 2011 fram sin slutsats om flukvinkonazol⁽⁸⁾ för kommissionen. Medlemsstaterna och kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 309, 24.11.2009, s. 1.⁽²⁾ EGT L 230, 19.8.1991, s. 1.⁽³⁾ EUT L 15, 18.1.2008, s. 5.⁽⁴⁾ EGT L 55, 29.2.2000, s. 25.⁽⁵⁾ EGT L 224, 21.8.2002, s. 23.⁽⁶⁾ EUT L 246, 21.9.2007, s. 19.⁽⁷⁾ EUT L 333, 11.12.2008, s. 11.⁽⁸⁾ "Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance fluquinconazole", *The EFSA Journal*, vol. 9(2011):5, artikelnr 2096. [112 s.] doi:10.2903/j.efsa.2011.2096. Tillgänglig på internet: www.efsa.europa.eu.

granskade utkastet till bedömningsrapport, den kompletterande rapporten och myndighetens slutsats i ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa, och en rapport färdigställdes den 17 juni 2011 i form av kommissionens granskningsrapport om flukvinkonazol.

- (7) De olika undersökningar som gjorts har visat att växtskyddsmedel som innehåller flukvinkonazol i allmänhet kan antas uppfylla kraven i artikel 5.1 a och b i direktiv 91/414/EEG, särskilt när det gäller de användningsområden som undersöktes och som beskrivs i kommissionens granskningsrapport. Flukvinkonazol bör därför godkännas i enlighet med förordning (EG) nr 1107/2009.
- (8) I enlighet med artikel 13.2 i förordning (EG) nr 1107/2009 jämförd med artikel 6 i samma förordning och i ljuset av nya vetenskapliga och tekniska rön är det dock nödvändigt att införa vissa villkor och restriktioner.
- (9) Utan att det påverkar slutsatsen att flukvinkonazol bör godkännas, bör ytterligare bekräftande uppgifter krävas in.
- (10) Innan ett godkännande beviljas bör medlemsstaterna och berörda parter medges en rimlig tidsfrist för att anpassa sig till de nya krav som följer av godkännandet.
- (11) Utan att det påverkar tillämpningen av de skyldigheter som anges i förordning (EG) nr 1107/2009 som en följd av godkännandet och med hänsyn till den specifika situation som uppstår genom övergången från direktiv 91/414/EEG till förordning (EG) nr 1107/2009 bör dock följande gälla. Medlemsstaterna bör medges en sexmånadersperiod efter godkännandet för att se över godkännanden för växtskyddsmedel som innehåller flukvinkonazol. Medlemsstaterna bör i förekommande fall ändra, ersätta eller återkalla befintliga godkännanden. Genom undantag från den ovannämnda tidsfristen bör i enlighet med direktiv 91/414/EEG en längre period medges för inlämnande och bedömning av uppdateringen av den fullständiga dokumentationen enligt bilaga III för varje växtskyddsmedel och för varje avsett användningsområde i överensstämmelse med de enhetliga principerna.
- (12) Erfarenheter från tidigare upptaganden i bilaga I till direktiv 91/414/EEG av verksamma ämnen som bedömts enligt kommissionens förordning (EEG) nr 3600/92 av den 11 december 1992 om närmare bestämmelser för genomförandet av den första etappen i det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i rådets direktiv 91/414/EEG om utsläppande av växtskyddsprodukter på marknaden⁽¹⁾ har visat att det kan uppstå svårigheter vid tolkningen av de skyldigheter innehavarna av befintliga godkännan-

den har i fråga om tillgången till uppgifter. För att ytterligare svårigheter ska undvikas förefaller det därför nödvändigt att klargöra medlemsstaternas skyldigheter, särskilt skyldigheten att kontrollera att innehavarna av ett godkännande kan visa att de har tillgång till dokumentation som uppfyller kraven i bilaga II till det direktivet. Detta klargörande innebär dock inte att medlemsstaterna eller innehavarna av godkännanden åläggs några nya skyldigheter jämfört med de som åläggs i de direktiv om ändring av bilaga I till det direktivet som hittills har antagits eller i förordningarna om godkännande av verksamma ämnen.

- (13) I enlighet med artikel 13.4 i förordning (EG) nr 1107/2009 bör bilagan till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011⁽²⁾ ändras i enlighet med detta.
- (14) I beslut 2008/934/EG fastställs att flukvinkonazol inte ska upptas i förteckningen och att godkännanden av växtskyddsmedel som innehåller detta ämne ska återkallas senast den 31 december 2011. Den rad som avser flukvinkonazol i bilagan till det beslutet bör utgå. Beslut 2008/934/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (15) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Godkännande av verksamt ämne

Det verksamma ämnet flukvinkonazol enligt specifikationen i bilaga I godkänns under förutsättning att de villkor som anges i den bilagan uppfylls.

Artikel 2

Ny prövning av växtskyddsmedel

1. Medlemsstaterna ska i enlighet med förordning (EG) nr 1107/2009 vid behov ändra eller återkalla befintliga godkännanden för växtskyddsmedel som innehåller flukvinkonazol som verksamt ämne senast den 30 juni 2012.

Senast detta datum ska medlemsstaterna särskilt ha kontrollerat att villkoren i bilaga I till den här förordningen har uppfyllts, med undantag av villkoren i del B i kolumnen om särskilda bestämmelser i den bilagan, samt att innehavaren av godkännandet har eller har tillgång till dokumentation som uppfyller kraven i bilaga II till direktiv 91/414/EEG i enlighet med villkoren i artikel 13.1–13.4 i det direktivet och artikel 62 i förordning (EG) nr 1107/2009.

⁽¹⁾ EGT L 366, 15.12.1992, s. 10.

⁽²⁾ EUT L 153, 11.6.2011, s. 1.

2. Genom undantag från punkt 1 ska medlemsstaterna för varje godkänt växtskyddsmedel som innehåller flukvinkonazol, antingen som enda verksamma ämne eller som ett av flera verksamma ämnen som alla senast den 31 december 2011 förtecknats i bilagan till genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 ta upp växtskyddsmedlet till ny prövning enligt de enhetliga principer som avses i artikel 29.6 i förordning (EG) nr 1107/2009, på grundval av dokumentation som uppfyller kraven i bilaga III till direktiv 91/414/EEG och med hänsyn till del B i kolumnen om särskilda bestämmelser i bilaga I till den här förordningen. På grundval av denna prövning ska medlemsstaterna fastställa om växtskyddsmedlet uppfyller kraven i artikel 29.1 i förordning (EG) nr 1107/2009. Därefter ska medlemsstaterna

- a) om det gäller ett växtskyddsmedel som innehåller flukvinkonazol som enda verksamma ämne, vid behov senast den 31 december 2015 ändra eller återkalla godkännandet, eller
- b) om det gäller ett växtskyddsmedel som innehåller flukvinkonazol som ett av flera verksamma ämnen, vid behov ändra eller återkalla godkännandet senast den 31 december 2015 eller vid ett datum som fastställs för en sådan ändring eller ett sådant återkallande i respektive rättsakt eller rättsakter om

upptagande av ämnet eller ämnena i fråga i bilaga I till direktiv 91/414/EEG eller om godkännande av ämnet eller ämnena, beroende på vilket datum som är det senaste.

Artikel 3

Ändringar av genomförandeförordning (EU) nr 540/2011

Bilagan till genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 ska ändras i enlighet med bilaga II till den här förordningen.

Artikel 4

Ändringar av beslut 2008/934/EG

Den rad som avser flukvinkonazol i bilagan till beslut 2008/934/EG ska utgå.

Artikel 5

Ikraftträdande och tillämpningsdatum

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2012.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 augusti 2011.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

BILAGA I

Trivialnamn, identifikationsnummer	Namn enligt Iupac	Renhetsgrad ⁽¹⁾	Datum för godkännande	Godkännande till och med	Särskilda bestämmelser
Flukvinkonazol CAS-nr 136426-54-5 Cipac-nr 474	3-(2,4-diklorofenyl)-6-fluoro-2-(1 <i>H</i> -1,2,4-triazol-1-yl)kinazolin-4(3 <i>H</i>)-on	≥ 955 g/kg	1 januari 2012	31 december 2021	<p>DEL A</p> <p>Får endast godkännas för användning som fungicid.</p> <p>DEL B</p> <p>Vid tillämpningen av de enhetliga principer som avses i artikel 29.6 i förordning (EG) nr 1107/2009 ska hänsyn tas till slutsatserna i granskningsrapporten om flukvinkonazol från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa av den 17 juni 2011, särskilt tilläggen I och II.</p> <p>Vid den samlade bedömningen ska medlemsstaterna vara särskilt uppmärksamma på följande:</p> <p>a) Risken för de personer som hanterar växtskyddsmedlet yrkesmässigt. De ska se till att villkoren för användning vid behov omfattar föreskrifter om tillräcklig personlig skyddsutrustning.</p> <p>b) Konsumenternas exponering via kosten för resthalter av metaboliter av triazolderivat.</p> <p>c) Risken för fåglar och däggdjur.</p> <p>Villkoren för godkännande ska vid behov omfatta riskreducerande åtgärder.</p> <p>Sökanden ska inkomma med bekräftande uppgifter om följande:</p> <ol style="list-style-type: none"> Resthalter av metaboliter av triazolderivat i primära grödor, grödor vid växelbruk och produkter av animaliskt ursprung. I vilken omfattning potentiella resthalter av metaboliten dion i grödor vid växelbruk bidrar till konsumenternas totala exponering. Den akuta risken för insektsätande däggdjur. Den långsiktiga risken för insekts- och gräsätande fåglar och däggdjur. Risken för dagmaskätande däggdjur. Risken för endokrina störningar hos vattenlevande organismer (livscykelstudier hos fisk). <p>Sökanden ska inkomma med sådana uppgifter till kommissionen, medlemsstaterna och myndigheten senast den 31 december 2013.</p>

⁽¹⁾ Ytterligare uppgifter om det verksamma ämnets identitet och specifikation finns i granskningsrapporten.

BILAGA II

I del B i bilagan till genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 ska följande uppgifter läggas till:

Nummer	Trivialnamn, identifikationsnummer	Namn enligt Iupac	Renhetsgrad (*)	Datum för godkännande	Godkännande till och med	Särskilda bestämmelser
"14	Flukvinkonazol CAS-nr 136426-54-5 Cipac-nr 474	3-(2,4-diklorofenyl)-6-fluoro-2-(1H-1,2,4-triazol-1-yl)kinazolin-4(3H)-on	≥ 955 g/kg	1 januari 2012	31 december 2021	<p>DEL A</p> <p>Får endast godkännas för användning som fungicid.</p> <p>DEL B</p> <p>Vid tillämpningen av de enhetliga principer som avses i artikel 29.6 i förordning (EG) nr 1107/2009 ska hänsyn tas till slutsatserna i granskningsrapporten om flukvinkonazol från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa av den 17 juni 2011, särskilt tilläggen I och II.</p> <p>Vid den samlade bedömningen ska medlemsstaterna vara särskilt uppmärksamma på följande:</p> <p>a) Risken för de personer som hanterar växtskyddsmedlet yrkesmässigt. De ska se till att villkoren för användning vid behov omfattar föreskrifter om tillräcklig personlig skyddsutrustning.</p> <p>b) Konsumenternas exponering via kosten för resthalter av triazolderivat.</p> <p>c) Risken för fåglar och däggdjur.</p> <p>Villkoren för godkännande ska vid behov omfatta riskreducerande åtgärder.</p> <p>Sökanden ska inkomma med bekräftande uppgifter om följande:</p> <ol style="list-style-type: none"> Resthalter av metaboliter av triazolderivat i primära grödor, grödor vid växelbruk och produkter av animaliskt ursprung. I vilken omfattning potentiella resthalter av metaboliten dion i grödor vid växelbruk bidrar till konsumenternas totala exponering. Den akuta risken för insektsätande däggdjur. Den långsiktiga risken för insekts- och gräsätande fåglar och däggdjur. Risken för dagmaskätande däggdjur. Risken för endokrina störningar hos vattenlevande organismer (livscykelstudier hos fisk). <p>Sökanden ska inkomma med sådana uppgifter till kommissionen, medlemsstaterna och myndigheten senast den 31 december 2013."</p>

(*) Ytterligare uppgifter om det verksamma ämnets identitet och specifikation finns i granskningsrapporten.

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 807/2011

av den 10 augusti 2011

om godkännande av det verksamma ämnet triazoxid i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, och om ändring av bilagan till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNINGmed beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning
(EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande
av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets
direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG ⁽¹⁾, särskilt
artiklarna 13.2 och 78.3, och

av följande skäl:

- (1) Vad gäller förfarandet och villkoren för godkännande ska rådets direktiv 91/414/EEG ⁽²⁾ i enlighet med artikel 80.1 c i förordning (EG) nr 1107/2009 tillämpas på de verksamma ämnen för vilka det har fastslagits att ansökningarna är fullständiga i enlighet med artikel 16 i kommissionens förordning (EG) nr 33/2008 ⁽³⁾. Triazoxid är ett verksamt ämne för vilket det har fastslagits att ansökningen är fullständig i enlighet med den förordningen.
- (2) I kommissionens förordningar (EG) nr 451/2000 ⁽⁴⁾ och (EG) nr 1490/2002 ⁽⁵⁾ fastställs genomförandebestämmelser för den tredje etappen i det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i direktiv 91/414/EEG och en förteckning över verksamma ämnen som ska bedömas för att eventuellt upptas i bilaga I till direktiv 91/414/EEG. Denna förteckning omfattade triazoxid. Genom kommissionens beslut 2009/860/EG ⁽⁶⁾ beslöts att triazoxid inte skulle tas upp i bilaga I till direktiv 91/414/EG.
- (3) Den ursprungliga anmälan (nedan kallad *sökanden*) har i enlighet med artikel 6.2 i direktiv 91/414/EEG lämnat in en ny ansökan och begärt ett påskyndat förfarande i enlighet med artiklarna 14–19 i förordning (EG) nr 33/2008 om tillämpningsföreskrifter för direktiv 91/414/EEG i fråga om ett ordinarie och ett påskyndat

förfarande för bedömning av verksamma ämnen som omfattades av det arbetsprogram som avses i artikel 8.2 i det direktivet men som inte införts i dess bilaga I.

- (4) Ansökan lämnades till Förenade kungariket, som genom förordning (EG) nr 1490/2002 hade utsetts till rapportterande medlemsstat. Tidsfristen för det påskyndade förfarandet har följts. Specifikationen för det verksamma ämnet och de avsedda användningarna är desamma som de som anges i beslut 2009/860/EG. Ansökan uppfyller dessutom de återstående kraven på innehåll och förfarande i artikel 15 i förordning (EG) nr 33/2008.
- (5) Förenade kungariket utvärderade de nya uppgifter som sökanden lämnat och lade fram en kompletterande rapport. Rapporten lämnades till Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (nedan kallad *myndigheten*) och till kommissionen den 10 juni 2010.
- (6) Myndigheten skickade den kompletterande rapporten till övriga medlemsstater och sökanden för synpunkter, och vidarebefordrade därefter de mottagna synpunkterna till kommissionen. I enlighet med artikel 20.1 i förordning (EG) nr 33/2008 och på kommissionens begäran granskades den kompletterande rapporten av medlemsstaterna och myndigheten. Myndigheten lade sedan den 15 februari 2011 fram sin slutsats om triazoxid ⁽⁷⁾ för kommissionen. Medlemsstaterna och kommissionen granskade utkastet till bedömningsrapport, den kompletterande rapporten och myndighetens slutsats i ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa, och en rapport färdigställdes den 17 juni 2011 i form av kommissionens granskningsrapport om triazoxid.
- (7) Den rapportterande medlemsstatens kompletterande rapport och myndighetens nya slutsats inriktas på de farhågor som ledde till att ämnet inte infördes i bilaga I. Dessa utgjordes framför allt av det faktum att det inte var möjligt att göra en tillförlitlig bedömning av risken för konsumenterna eftersom det inte fanns uppgifter för fastställande av arten av rester i växtprodukter eller om eventuell överföring av rester i animaliska produkter.

⁽¹⁾ EUT L 309, 24.11.2009, s. 1.⁽²⁾ EGT L 230, 19.8.1991, s. 1.⁽³⁾ EUT L 15, 18.1.2008, s. 5.⁽⁴⁾ EGT L 55, 29.2.2000, s. 25.⁽⁵⁾ EGT L 224, 21.8.2002, s. 23.⁽⁶⁾ EUT L 314, 1.12.2009, s. 81.⁽⁷⁾ "Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance triazoxide", *The EFSA Journal*, vol. 9(2011):3 [86 s.] doi:10.2903/j.efsa.2011.2018. Tillgänglig på internet: www.efsa.europa.eu/efsajournal.htm.

- (8) De nya uppgifter som sökanden lämnat in visar att konsumenternas exponering kan anses vara godtagbar.
- (9) De kompletterande uppgifter som sökanden lämnat gör det därför möjligt att undanröja de farhågor som ledde till att ämnet inte togs upp i bilaga I. Några andra utestående vetenskapliga frågor har inte uppkommit.
- (10) De olika undersökningar som gjorts har visat att växtskyddsmedel som innehåller triazoxid i allmänhet kan antas uppfylla kraven i artikel 5.1 a och b i direktiv 91/414/EEG, särskilt när det gäller de användningsområden som undersöktes och som beskrivs i kommissionens granskningsrapport. Triazoxid bör därför godkännas i enlighet med förordning (EG) nr 1107/2009.
- (11) I enlighet med artikel 13.2 i förordning (EG) nr 1107/2009 jämförd med artikel 6 i samma förordning och i ljuset av vetenskapens och teknikens ståndpunkt är det dock nödvändigt att införa vissa villkor och restriktioner.
- (12) Utan att det påverkar slutsatsen att triazoxid bör godkännas, bör ytterligare bekräftande uppgifter krävas in.
- (13) I enlighet med artikel 13.4 i förordning (EG) nr 1107/2009 bör bilagan till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 av den 25 maj 2011 om tillämpning av Europaparlamentets och rådets

förordning (EG) nr 1107/2009 vad gäller förteckningen över godkända verksamma ämnen ⁽¹⁾ ändras i enlighet med detta.

- (14) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Godkännande av verksamt ämne

Det verksamma ämnet triazoxid enligt specifikationen i bilaga I godkänns under förutsättning att de villkor som anges i den bilagan uppfylls.

Artikel 2

Ändringar av genomförandeförordning (EU) nr 540/2011

Bilagan till genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 ska ändras i enlighet med bilaga II till den här förordningen.

Artikel 3

Ikraftträdande och tillämpningsdatum

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 oktober 2011.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 augusti 2011.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 153, 11.6.2011, s. 1.

BILAGA I

Trivialnamn, identifikationsnummer	Namn enligt Iupac	Renhetsgrad ⁽¹⁾	Datum för godkännande	Godkännande till och med	Särskilda bestämmelser
Triazoxid CAS-nr 72459-58-6 Cipac-nr 729	7-kloro-3-imidazol-1-yl-1,2,4-bensotriazin 1-oxid	≥ 970 g/kg Föroreningar: Toluen: högst 3 g/kg	1 oktober 2011	30 september 2021	DEL A Får endast godkännas för användning som fungicid för betning av utsäde. DEL B Vid tillämpningen av de enhetliga principer som avses i artikel 29.6 i förordning (EG) nr 1107/2009 ska hänsyn tas till slutsatserna i granskningsrapporten om triazoxid från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa av den 17 juni 2011, särskilt tilläggen I och II. Vid den samlade bedömningen ska medlemsstaterna vara särskilt uppmärksamma på följande: a) Skyddet av de personer som hanterar växtskyddsmedlet yrkesmässigt. De ska se till att villkoren för användning vid behov omfattar föreskrifter om tillräcklig personlig skyddsutrustning. b) Risken för fröätande fåglar. De ska se till att villkoren för användning omfattar riskreducerande åtgärder. Sökanden ska till kommissionen, medlemsstaterna och myndigheten inkomma med bekräftande uppgifter om den långsiktiga risken för fröätande däggdjur senast den 30 september 2013.

⁽¹⁾ Ytterligare uppgifter om det verksamma ämnets identitet och specifikation finns i granskningsrapporten.

BILAGA II

I del B i bilagan till genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 ska följande uppgifter läggas till:

Nummer	Trivialnamn, identifikationsnummer	Namn enligt IUPAC	Renhetsgrad (*)	Datum för godkännande	Godkännande till och med	Särskilda bestämmelser
"17	Triazoxid CAS-nr 72459-58-6 Cipac-nr 729	7-kloro-3-imidazol-1-yl-1,2,4-bensotriazin 1-oxid	≥ 970 g/kg Föroreningar: Toluen: högst 3 g/kg	1 oktober 2011	30 september 2021	DEL A Får endast godkännas för användning som fungicid för betning av utsäde. DEL B Vid tillämpningen av de enhetliga principer som avses i artikel 29.6 i förordning (EG) nr 1107/2009 ska hänsyn tas till slutsatserna i granskningsrapporten om triazoxid från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa av den 17 juni 2011, särskilt tilläggen I och II. Vid den samlade bedömningen ska medlemsstaterna vara särskilt uppmärksamma på följande: a) Skyddet av de personer som hanterar växtskyddsmedlet yrkesmässigt. De ska se till att villkoren för användning vid behov omfattar föreskrifter om tillräcklig personlig skyddsutrustning. b) Risken för frätande fåglar. De ska se till att villkoren för användning omfattar riskreducerande åtgärder. Sökanden ska till kommissionen, medlemsstaterna och myndigheten inkomma med bekräftande uppgifter om den långsiktiga risken för frätande däggdjur senast den 30 september 2013."

(*) Ytterligare uppgifter om det verksamma ämnets identitet och specifikation finns i granskningsrapporten.

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 808/2011**av den 10 augusti 2011****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den
22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisa-
tion av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser
för vissa jordbruksprodukter (förordningen om en samlad mark-
nadsordning) ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens genomförandeförordning
(EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföre-
skrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller
sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt
och bearbetade grönsaker ⁽²⁾, särskilt artikel 136.1, och

av följande skäl:

I genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs, i enlig-
het med resultatet av de multilaterala handelsförhandlingarna i
Uruguayrundan, kriterierna för kommissionens fastställande av
schablonvärden vid import från tredjeländer, för de produkter
och de perioder som anges i del A i bilaga XVI till den förord-
ningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 136 i genom-
förandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs i bilagan till den
här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 11 augusti 2011.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 10 augusti 2011.

*För kommissionen,
på ordförandens vägnar*
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
*Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 157, 15.6.2011, s. 1.

BILAGA

Fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångsriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0707 00 05	TR	105,8
	ZZ	105,8
0709 90 70	TR	128,9
	ZZ	128,9
0805 50 10	AR	73,7
	TR	63,0
	UY	98,8
	ZA	72,4
	ZZ	77,0
0806 10 10	EG	150,8
	MA	187,2
	TR	166,4
	ZZ	168,1
0808 10 80	AR	114,4
	BR	63,1
	CL	86,0
	CN	56,0
	NZ	102,2
	US	121,3
	ZA	88,7
	ZZ	90,2
0808 20 50	AR	95,9
	CL	75,1
	CN	49,3
	NZ	108,0
	ZA	96,2
0809 30	TR	126,5
	ZZ	126,5
0809 40 05	BA	50,1
	XS	57,7
	ZZ	53,9

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden "ZZ" betecknar "övrigt ursprung".

BESLUT

RÅDETS BESLUT 2011/499/GUSP

av den 1 augusti 2011

om ändring och förlängning av beslut 2010/450/Gusp om utnämning av Europeiska unionens särskilda representant för Sudan

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 28, 31.2 och 33,

med beaktande av förslaget från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, och

av följande skäl:

- (1) Den 11 augusti 2010 antog rådet beslut 2010/450/Gusp⁽¹⁾ om utnämning av Rosalind MARSDEN till Europeiska unionens särskilda representant (*den särskilda representanten*) för Sudan från och med den 1 september 2010 till och med den 31 augusti 2011.
- (2) Den 9 juli 2011 förklarade Republiken Sydsudan sin självständighet och uppdraget för den särskilda representanten täcker hädanefter två oberoende länder.
- (3) Rosalind MARSDEN bör utnännas till Europeiska unionens särskilda representant för Republiken Sudan och Republiken Sydsudan från och med den 9 juli 2011 till och med den 30 juni 2012. Rådets beslut 2010/450/Gusp bör därför ändras och förlängas.
- (4) Den särskilda representanten kommer att genomföra sitt uppdrag i en situation som kan förvärras och som kan hindra förverkligandet av de mål för unionens yttre åtgärder som anges i artikel 21 i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 2010/450/Gusp ska ändras på följande sätt:

1. Titeln ska ersättas med följande:

”Rådets beslut 2010/450/Gusp om utnämning av Europeiska unionens särskilda representant för Republiken Sudan och Republiken Sydsudan.”

2. Artiklarna 1, 2 och 3 ska ersättas med följande:

”Artikel 1

Europeiska unionens särskilda representant

Rosalind MARSDEN utnämns härmed till Europeiska unionens särskilda representant (*den särskilda representanten*) för Republiken Sudan (*Sudan*) och Republiken Sydsudan (*Sydsudan*) från och med den 9 juli 2011 till och med den

30 juni 2012. Den särskilda representantens uppdrag kan avslutas tidigare om rådet beslutar detta på förslag av Unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik (*den höga representanten*).

Artikel 2

Politiska mål

Den särskilda representantens uppdrag ska grundas på Europeiska unionens (EU eller *unionen*) politiska mål för Republiken Sudan och Republiken Sydsudan och utföras i samarbete med de sudanesiska parterna, Afrikanska unionen (AU) och Förenta nationerna (FN) och andra nationella, regionala och internationella intressenter i syfte att uppnå en fredlig samexistens mellan Sudan och Sydsudan sedan det övergripande fredsavtalet löpt ut och Sydsudan blivit självständigt den 9 juli 2011. Unionens politiska mål är bland annat att aktivt bidra till att lösa återstående frågor med anknytning till det övergripande fredsavtalet och perioden efter att det löpt ut och att hjälpa parterna att genomföra det som överenskommit, att stödja ansträngningar för att stabilisera det instabila gränsområdet mellan nord och syd, att främja institutionsuppbyggnad och stabilitet, säkerhet och utveckling i Sydsudan, att underlätta en politisk lösning på konflikten i Darfur, att främja demokratisk samhällsstyrning, ansvarsskyldighet och respekt för de mänskliga rättigheterna, bland annat genom samarbete med Internationella brottmålsdomstolen, att upprätthålla engagemanget i östra Sudan och att ge humanitär hjälp bättre tillträde till hela Sudan och Sydsudan.

Dessutom ska den särskilda representantens uppdrag baseras på unionens politiska mål att bidra till att motverka och undanröja de hot mot stabiliteten i Sydsudan och den omgivande regionen som Herrens motståndarmé (Lord's Resistance Army, LRA) utgör.

Artikel 3

Uppdrag

1. För att kunna nå dessa politiska mål ska den särskilda representanten ha i uppdrag att

- a) upprätthålla kontakt med Sudans regering, Sydsudans regering, de politiska partierna i Sudan och Sydsudan, de väpnade rörelserna i Darfur, det civila samhället och icke-statliga organisationer i arbetet med att nå unionens politiska mål,

⁽¹⁾ EUT L 211, 12.8.2010, s. 42.

- b) upprätthålla ett nära samarbete med FN, AU och särskilt AU:s högnivåpanel för genomförandet för Sudan, Arabförbundet, den mellanstatliga utvecklingsmyndigheten och andra ledande regionala och internationella intressenter, inklusive Förenta staternas särskilda sändebud,
- c) delta i relevanta internationella och offentliga forum för att främja unionens politiska mål och samstämmiga internationella insatser gentemot Sudan,
- d) bidra till internationella ansträngningar för att underlätta ett övergripande och varaktigt fredsavtal för Darfur som inbegriper alla parter i nära samarbete med FN, AU, regeringen i Qatar och andra internationella intressenter,
- e) främja respekten för de mänskliga rättigheterna genom att upprätthålla regelbundna kontakter med relevanta myndigheter i Sudan och Sydsudan, åklagarkontoret vid Internationella brottmålsdomstolen, kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter och de människorättsobservatörer som är aktiva i regionen,
- f) bidra till genomförandet av unionens politik för mänskliga rättigheter, inbegripet unionens riktlinjer för mänskliga rättigheter, särskilt unionens riktlinjer gällande barn och väpnade konflikter samt våld mot kvinnor och flickor, och bekämpa alla former av diskriminering mot dessa, samt bidra till unionens politik avseende FN:s säkerhetsråds resolution 1325 (2000) om kvinnor, fred och säkerhet, bland annat genom att övervaka och rapportera om utvecklingen samt utarbeta rekommendationer i detta avseende,
- g) aktivt bidra till genomförandet av en övergripande unionsstrategi för Sudan och Sydsudan enligt rådets (utrikes frågor) överenskommelse av den 20 juni 2011,
- h) överblicka och samordna unionens insatser med alla berörda parter för att stödja ansträngningar för att motverka och undanröja de hot som Herrens motståndssarmé orsakar för civila och för stabiliteten i Sydsudan och den omgivande regionen.
2. För fullgörandet av sitt uppdrag ska den särskilda representanten bland annat
- a) ge råd och rapportera om fastställandet av unionens ståndpunkter i internationella forum i syfte att proaktivt främja och stärka en konsekvent politisk hållning gentemot Sudan och Sydsudan från unionens sida,
- b) upprätthålla en överblick över alla unionens aktiviteter och verka i nära samarbete med unionens delegationer i Khartoum och Juba och unionens delegationer vid AU i Addis Abeba och vid FN i New York,
- c) bidra till den politiska processen och åtgärder för att lösa återstående problem med anknytning till det övergripande fredsavtalet och perioden efter att det löpt ut och bistå parterna med att genomföra det som överenskommit samt stödja ansträngningar på området för institutionsuppbyggnad i Sydsudan,
- d) bidra till genomförandet av unionens politik för mänskliga rättigheter, inbegripet EU:s riktlinjer för mänskliga rättigheter, särskilt unionens riktlinjer gällande barn och väpnade konflikter samt våld mot kvinnor och flickor, och bekämpa alla former av diskriminering mot dessa, samt bidra till unionens politik avseende FN:s säkerhetsråds resolution 1325 (2000) om kvinnor, fred och säkerhet, bland annat genom att övervaka och rapportera om utvecklingen i detta avseende och
- e) följa upp och rapportera om hur parterna i Sudan och Sydsudan efterlever relevanta resolutioner från FN:s säkerhetsråd, särskilt 1556 (2004), 1564 (2004), 1590 (2005), 1591 (2005), 1593 (2005), 1612 (2005), 1663 (2006), 1672 (2006), 1679 (2006), 1769 (2007), 1778 (2007), 1881 (2009), 1882 (2009), 1891 (2009), 1919 (2010)."
3. I artikel 4 ska följande punkt läggas till:
- "3. Den särskilda representanten ska verka i nära samarbete med Europeiska avdelningen för yttre åtgärder (*Europeiska utrikestjänsten*)."
4. Artikel 5.1 ska ersättas med följande:
- "1. Det finansiella referensbeloppet på 1 820 000 EUR ska höjas med 955 000 EUR för att täcka utgifterna i samband med den särskilda representantens uppdrag för perioden från och med den 1 september 2010 till och med den 30 juni 2012."
5. Artikel 6 ska ersättas med följande:
- "*Artikel 6*
- Stabens inrättande och sammansättning**
1. Inom ramen för uppdraget och de ekonomiska medel som ställts till förfogande ska den särskilda representanten ansvara för inrättandet av sin stab. Staben ska inbegripa experter på särskilda policyfrågor enligt uppdragets krav. Den särskilda representanten ska snarast informera rådet och kommissionen om stabens sammansättning.
2. Medlemsstaterna, unionens institutioner och Europeiska utrikestjänsten får föreslå att personal ska utstationeras för att arbeta tillsammans med den särskilda representanten. Lönen till personal som utstationeras av en medlemsstat eller en av unionens institutioner till den särskilda representanten ska betalas av den medlemsstat eller den av unionens institutioner som berörs eller av Europeiska utrikestjänsten. Experter som utstationeras av medlemsstaterna till unionens institutioner eller till utrikestjänsten får också placeras hos den särskilda representanten. Internationell kontraktsanställd personal ska vara medborgare i en medlemsstat.
3. All utstationerad personal ska lyda administrativt under den utsändande medlemsstaten, unionsinstitutionen eller Europeiska utrikestjänsten och ska utföra sina uppgifter och agera på ett sätt som gagnar den särskilda representantens uppdrag.
- "

4. Kontor för den särskilda representanten ska inrättas i Bryssel, Khartoum och Juba och förses med den politiska, administrativa och logistiska personal som erfordras.”

6. Artikel 8 ska ersättas med följande:

”Artikel 8

Säkerheten för säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter

Den särskilda representanten och personerna i hennes stab ska respektera de säkerhetsprinciper och miniminormer som fastställs i rådets beslut 2011/292/EU av den 31 mars 2011 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (*).

(*) EUT L 141, 27.5.2011, s. 17.”

7. Artikel 10 ska ersättas med följande:

”Artikel 10

Säkerhet

I enlighet med unionens säkerhetsstrategi för personal som utstationeras utanför unionen i en operativ insats enligt avdelning V i fördraget ska den särskilda representanten vidta alla åtgärder som rimligen kan genomföras, i överensstämmelse med sitt uppdrag och med hänsyn till säkerhetssituationen i sitt geografiska ansvarsområde, för säkerheten för all den personal som lyder direkt under henne, särskilt genom att

- fastställa en uppdragsspecifik säkerhetsplan som inbegriper fysiska, organisatoriska och förfarandemässiga säkerhetsåtgärder för en säker förflyttning av personal till och inom uppdragsområdet samt för hanteringen av säkerhetstillbud och som inbegriper en beredskaps- och evakueringsplan för uppdraget,
- se till att all personal som utstationerats utanför unionen är högriskförsäkrad i enlighet med vad som krävs för förhållandena i uppdragsområdet,
- se till att alla medlemmar av hennes stab som ska utstationeras utanför unionen, inbegripet lokalt kontraktanställd personal, har genomgått lämplig säkerhetsutbildning före eller vid ankomsten till uppdragsområdet, grundad på den riskklassificering som tilldelats uppdragsområdet,

d) se till att alla överenskomna rekommendationer som framförs i samband med regelbundna säkerhetsbedömningar genomförs samt lämna skriftliga rapporter om genomförandet av dem och om andra säkerhetsfrågor inom ramen för halvtidsrapporterna och rapporterna om genomförandet av uppdraget till rådet, den höga representanten och kommissionen.”

8. Artikel 11.2 ska ersättas med följande:

”2. Den särskilda representanten ska regelbundet rapportera till Kusp om situationen i Darfur och om situationen i Sudan och Sydsudan.”

9. Artikel 12.2 ska ersättas med följande:

”2. På fältet ska nära kontakter upprätthållas med cheferna för unionens delegationer i bland annat Khartoum, Juba, Addis Abeba och New York samt med medlemsstaternas beskickningschefer. De ska på bästa sätt bistå den särskilda representanten vid genomförandet av uppdraget. Den särskilda representanten ska även upprätthålla förbindelser med andra internationella och regionala aktörer på fältet.”

10. Artikel 13 ska ersättas med följande:

”Artikel 13

Översyn

Genomförandet av detta beslut och dess samstämmighet med andra insatser från unionen i regionen ska regelbundet ses över. Den särskilda representanten ska förelägga rådet, den höga representanten och kommissionen en lägesrapport före utgången av januari 2012 och en övergripande rapport om genomförandet av uppdraget vid uppdragets slut.”

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Det ska tillämpas från och med den 9 juli 2011.

Utfärdat i Bryssel den 1 augusti 2011.

På rådets vägnar
M. DOWGIELEWICZ
Ordförande

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT 2011/500/GUSP**av den 10 augusti 2011****om genomförande av beslut 2011/137/Gusp om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 31.2,

Artikel 1

De enheter som förtecknas i bilagan till detta beslut ska föras in i förteckningen i bilaga IV till beslut 2011/137/Gusp.

med beaktande av rådets beslut 2011/137/Gusp av den 28 februari 2011 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen ⁽¹⁾, särskilt artikel 8.2, och*Artikel 2*

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

av följande skäl:

- (1) Den 28 februari 2011 antog rådet beslut 2011/137/Gusp om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Libyen.
- (2) Med tanke på den allvarliga situationen i Libyen bör ytterligare två enheter föras in i förteckningarna över personer och enheter som är föremål för restriktiva åtgärder enligt bilaga IV till beslut 2011/137/Gusp.

Utfärdat i Bryssel den 10 augusti 2011.

På rådets vägnar
M. DOWGIELEWICZ
Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 58, 3.3.2011, s. 53.

BILAGA

Enheter som avses i artikel 1

	Namn	Identifierings-uppgifter	Skäl	Datum för uppförande på förteckningen
1.	Al-Shahara Oil Services Company (även kallat Al Sharara, Al-Shahara oil service company, Sharara Oil Service Company, Sharara, Al-Sharara al-Dhahabiya Oil Service Company)	Al-Saqa District, Beside al-Saqa Mosque, Tripoli, Libyen Tfn: +218 21362 2163 Fax: +218 21362 2161	Enhet som agerar på Gaddafi-regimens vägnar eller under dess ledning.	10.8.2011
2.	Organisation for Development of Administrative Centres (Odac)	www.odac-libya.com	Enhet som agerar på Gaddafi-regimens vägnar eller under dess ledning. Odac har varit behjälpligt vid många tusen statligt finansierade infrastrukturprojekt.	10.8.2011

PRENUMERATIONSPRISER 2011 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV